

## **Priviți înspre Isus**

**29 decembrie 1963**  
**Jeffersonville, Indiana, S.U.A.**

Totul e schimbat când Isus vine. EL alungă întunericul și răspândește Lumina. Noi suntem recunoscători pentru aceasta. Este pentru prima dată când Becky cântă aici, la biserică, și este un cântec foarte potrivit: „Când Isus a venit.” De asemenea suntem recunoscători să putem fi din nou aici în această seară și vă mulțumim pentru prezența voastră plăcută din această dimineață. Am acum un mic subiect despre care mi-ar place să vorbesc în câteva minute, dar trebuie să fac câteva anunțuri chiar înainte de aceasta. Sunt puțin răgușit, cred că am vorbit prea mult. Știu că predic mult timp, dar când mă întorc aici pentru a face aceste înregistrări este pentru că acestea trebuie să facă turul lumii. Vă mulțumesc, deci, că ați fost atât de răbdători cu noi în această dimineață. Acum ar fi câteva lucruri pe care mi-ar place să le menționez aici.

Mi-ar place să vă vorbesc despre ceva ce am prevăzut, dar vreau să întreb biserica dacă pot să schimb aceasta. Măine trebuie să ne întorcem acasă, așadar, nu vom fi aici pentru urările de anul nou, însă ne vom gândi la voi. Cred că va avea loc o adunare aici în noaptea de anul nou. Da, este adevărat, va fi un serviciu de ajun, cum erau de obicei mai demult, în noaptea de anul nou. Ne-ar fi plăcut să rămânem, dar în acest caz nu ne-am putea întoarce la timp pentru ca cei mici să poată merge la școală; și soția mea trebuie să se ocupe de spălatul hainelor lor, știți toate acestea.

Vreau deci să mulțumesc fiecăruia dintre voi pentru toate aceste lucruri bune pe care le-ați făcut pentru noi de Crăciun. Mă gândesc și la surorile care au urcat acolo pentru a ne aduce mâncare și toate aceste lucruri. Când am ajuns, totul era pregătit și gata pentru mâncat. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Mulțumesc adunării pentru bonul de cumpărături, care-mi permite să obțin haine și un costum, dacă doresc. Câțiva dintre prietenii mei tocmai mi-au procurat unul.

Mă gândesc acum la acest bărbat tânăr care ne-a cântat, este fr.

George Smith. El vine din Tucson. Noi am fost în biserica lor, biserica baptistă a Noului Testament. Tatăl său este misionar. Cred că are vreo șapte biserici în vechiul Mexic, sunt niște oameni foarte drăguți. Părinții săi sunt niște oameni foarte drăguți; George, de asemenea. Am regretat doar că nu ne-a adus nici un cuvânt de mărturie despre harul mântuirii lui Isus în viața sa.

Nu demult, înainte de a pleca pentru adunări, am promis că mă voi întoarce aici, întâi pentru a înregistra aceste mesaje, apoi că voi pleca. A trebuit să vin aici pentru a înregistra un mesaj, înainte de a merge să-l predic în altă parte, fiindcă trebuia să procur oamenilor înregistrările.

Acum intenționez să plec pentru un mare turneu de evanghelizare, deci nu o voi mai putea face. Iar cel care se ocupă de înregistrări va trebui să le ia când noi vom pleca. Și mă gândesc că la urmă...

Nu trebuie să aibă loc săptămâna aceasta o adunare despre problema înregistrărilor? În orice caz, cred că fratele Sethman este aici și că îl reprezintă pe fratele Maguire. Nu știu dacă este aici. Cred că fratele Fred este aici. Cineva a confirmat. Cred că ei trebuie să aibă o adunare în săptămâna aceasta despre problema înregistrărilor (poate că mâine seară). Am vorbit despre aceasta aseară, acolo în cameră. Cred că a sosit timpul să facem ceva. Ei au făcut aranjamente pentru acest subiect. Deci, începând de acum, cu ocazia adunărilor din afară, voi elibera, probabil, mesaje despre care nu am vorbit aici la Tabernacol.

Și acum vreau să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru mărturia fratelui Blair. Se întâmplă că, în această seară, fratele și sora Blair sunt exact aici în fața noastră. Al lor este băiețelul acesta care... Acum amintiți-vă, atunci când Domnul mi-a spus că... Fratele Blair plângea în hohote. Fața băiețelului său era zdrobită de o mașină care se răsturnase și era foarte grav. Dar pe când mă rugam, am văzut că băiețelului îi mergea foarte bine. Fratele Blair m-a întrebat: „Aceasta este ‘Așa vorbește Domnul!’?”

Eu am răspuns: „Frate Blair, acesta este ‘Așa vorbește Domnul!’”. Și în seara aceasta fratele Blair este printre noi și, cu siguranță, noi suntem foarte recunoscători pentru aceasta. El a suferit de tulburări nervoase și, nu demult, satana l-a lovit aspru pentru a încerca să-l facă să nu mă mai creadă. Și în vreme ce satana făcea aceasta, Domnul a

venit acolo și i-a vorbit despre aceste lucruri și i le-a descoperit. A venit, pur și simplu, să-l despartă de aceasta înainte de vreme. Fratele Blair este un bărbat drăguț. Vreau să vă amintiți de el. Este oarecum prins între două opinii și nu mai știe ce să facă. Nici nu mai știe încotro să meargă; dar, frate Blair, am încredere că sunteți un mare slujitor a lui Hristos și cred că El are de împărțit mult de lucru pentru voi (original: are mult de lucru în rezervă pentru voi), căci luminile sunt pe cale să se stingă. Erați aici în acea dimineață? Foarte bine.

Acum sper că vă voi vedea la primăvară. Până atunci vom ști dacă în această perioadă, în care ar fi trebuit să fiu în Norvegia și în țările scandinave, vom ține aceste adunări aici la Jeffersonville.

Acum, chiar înainte de a lua textul... Trebuie să avem un rând de rugăciune și mulți oameni stau în picioare acolo în săli și lângă ziduri și știu că e foarte aspru pentru voi. Și eu a trebuit să stau deseori în picioare; am trecut pe aici acum o clipă, când mi-am adus soția, și am văzut oameni care stăteau lângă uși și mă gândeam: „Cine spune că Evanghelia nu e lucru cel mai atrăgător pe lume?” Cu siguranță că este și îi atrage pe cei interesați. Evident că cei dezinteresați nu vor veni. Dar Isus a spus: „Când voi fi luat de pe pământ, Îi voi atrage la Mine pe toți oamenii!” Cât de adevărat este!

Și când ajung aici, sunt atâtea lucruri de spus și am atâtea notițe aici despre ceea ce trebuie să spun în acest moment, încât, pur și simplu, uit ce trebuie să spun.

Am auzit că tatăl fratelui Ungreen a fost botezat în această dimineață în Numele Domnului Isus Hristos. Dacă sora Ungreen și ceilalți sunt acolo, vreau să spun că sunt sigur că e un lucru foarte mare pentru ei, fiindcă a fost o rugăciune constantă timp de câțiva ani. Frate Ungreen, oriunde ai fi, Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug! Și dacă nu e corect, Dumnezeu mă va trage la răspundere în ziua judecății. Știu că e exact. Eu preiau răspunderea. E foarte exact, căci este adevărul.

Voi spuneți: „Care e diferența?” Aceasta a fost diferența pentru Pavel. El i-a întrebat cum au fost botezați. Ei au spus că deja fuseseră botezați de Ioan, bărbatul care-L botezase pe Isus. Pavel a spus că trebuie să fie botezați din nou în Numele lui Isus Hristos. Și în Biblie, nici măcar o singură persoană n-a fost botezată în Numele Tatălui, al

Fiului și al Duhului Sfânt. Până la organizarea bisericii catolice la Conciliul de la Niceea, nimeni nu a fost botezat astfel. Atunci s-a botezat întâia oară în titluri.

Ieri vorbeam cu cineva. Am spus: „Bine, dacă Domnul Isus...” Este Numele Său! El a spus:

„Ei bine...”

Eu am spus: „Dacă cineva vine spre dumneavoastră ...”

El a spus: „Nu cred că e vreo diferență.”

Voiam doar să-l prind în propria-i doctrină. Am spus: „Dacă un om vine spre dumneavoastră și spune: „Eu sunt botezat în Numele Trandafirului din Sharon, al Crinului din vale și al Luceafărului, ați spune "Amin!" la aceasta?”

El a spus: „Sigur că nu.”

Am spus: „L-ați boteza din nou?”

El a spus: „Da, cu siguranță.”

Am spus: „Cum l-ați boteza?”

El a spus: „În Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.”

Iar eu am spus: „Astfel l-aș boteza în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Acum, Trandafirul din Sharon, Crinul din vale și Luceafărul nu sunt nume.”

El a zis: „Așa este, sunt titluri.”

Eu am spus: „Tată, Fiu și Duh Sfânt sunt de asemenea titluri.”

Eu îi botez deci în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, iar Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt este Domnul Isus Hristos. Exact. Asta i-am spus, iar el a cuprins-o. Era vorba despre fratele Joseph Mattson-Boze din Chicago, omul cel mai greu de convins.

Bănuiesc că, atunci când voi merge în Africa, va trebui să botez trei sau patru mii de indigeni.

Suntem deci recunoscători pentru Lumina Evangheliei. Când a fost pe pământ, Isus a spus: „Eu spun ce aud.” Acum, în următoarele 10 sau 15 minute, voi spune ceva, înainte de a lua textul care va fi foarte scurt, apoi vom avea rândul de rugăciune.

În slujba mea am ajuns la punctul în care am ceva de spus. Isus a declarat că ceea ce auzea, aceea spunea. Și El a spus: „V-am numit prietenii mei, și un prieten îi spune totul prietenului său.”

În Fapte 20:27, Pavel spune: „*Nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*” De aş putea face la fel în această seară şi să spun acelaşi lucru ca şi acest sfânt de odinioară, de aş putea să vă aduc tot ce e mai bun din ce cunosc eu şi să nu scap nimic din tot planul lui Dumnezeu (şi să nu scap nimic să vă declar din tot planul lui Dumnezeu)!

Ieri, cineva asculta una din benzile noastre şi, doar pentru că aceasta deranja o anumită persoană, ei au tras pe fereastră şi au rănit o femeie. La fel, într-una din zile am să-mi pecetluiesc mărturia...

Totuşi, atunci când momentul va veni, eu voi fi gata. Nimic nu-mi va putea face rău, înainte ca timpul meu să sosească.

Noi credem în aceeaşi Evanghelie, noi credem Biblia aşa cum este ea scrisă. Această Evanghelie este bine ajustată (potrivită). Or, atunci când tunul este bine reglat şi ajustat şi când atinge prima oară ţinta, o va atinge şi a doua oară şi de fiecare dată.

Dacă dintr-un copac sau un butuc creşte o ramură care aduce un anumit soi de fructe, când din butuc va mai creşte o altă creangă, va avea acelaşi fel de roade.

Isus este Viţa, noi suntem mlădiţele, şi prima mlădiţă a acestui butuc (Biserica), a scris Cartea Faptelor. Această primă ramură a fost botezată în Numele lui Isus Hristos. Ei Îl aveau printre ei pe Dumnezeul Cel viu, care a făcut în mijlocul lor aceleaşi lucruri pe care Le-a făcut când era pe pământ. Astfel au recunoscut oamenii că, deşi erau neştiutori şi nu cunoşteau aceste lucruri, ei au fost cu Isus, căci viaţa Lui era în ei.

Cum am mai spus-o: „Dacă aş avea duhul lui Beethoven în mine, aş scrie cântece. Dacă Beethoven ar trăi în mine, aş fi Beethoven. Vedeţi? Dacă Shakespeare ar trăi în mine, aş fi Shakespeare şi aş scrie poeme, piese şi toate acestea. Iar dacă Hristos trăieşte în mine, voi face lucrurile lui Hristos.” Trebuie să fie aşa. Şi ce este Hristos? Cuvântul. EL spune: „*Dacă rămâneţi în Mine şi dacă cuvintele Mele rămân în voi, cereţi orice veţi vrea, şi vi se va da*”; căci acel Cuvânt are nevoie de Lumină, iar Lumina îl va face viu.

Acum vă voi spune ceva despre care nu v-am mai vorbit. Aceasta am aşteptat-o noi câţiva ani, patru sau cinci ani sau chiar mai mult: a treia Tragere a fost acum confirmată şi sunt sigur că ştiţi cu toţii

despre ce este vorba.

Acum amintiți-vă că din aceasta nu va fi niciodată o imitație, căci aceasta nu poate fi. Nu se poate. Acum a venit la existență, iar eu am avertizat că asta se va întâmpla în curând pentru ca cea de-a treia Tragere să-și poată identifica prezența printre voi. Vedeți? Dar nu va fi folosit în mod considerabil, înainte ca acest Conciliu să-și întărească presiunea. Și când asta se va întâmpla... Penticostalii și ceilalți pot să imite aproape tot ce se face, dar când timpul va sosi, când presiunea va fi mai puternică, ceea ce voi ați văzut temporar, veți vedea manifestându-se în plenitudinea puterii Sale.

Eu trebuie să continui cu evanghelizările așa cum am fost trimis să o fac la început; eu trebuie să continui. Voi ați avut Cuvântul, și știți ce trebuie să cercetați și cum trebuie să vă purtați. Eu trebuie să continui cu evanghelizările, iar voi, prietenii mei, păstrați-vă calmul și pur și simplu continuați să înaintați, căci ora în care ceva se va întâmpla se apropie repede. Se poate să vedeți întâmplându-se lucruri ciudate (nimic despre păcat, nu asta vreau să spun); mă gândesc la ceva ciudat față de direcția noastră obișnuită. Într-adevăr am ajuns la această fază a slujbei mele, când trebuie să observ acest punct și să aștept timpul pentru a mă folosi de acesta. Dar aceasta trebuie folosită! Și fiecare știe că la fel de sigur cum prima Tragere a fost identificată, așa a fost și cu cea de-a doua. Și dacă vă gândiți bine la aceasta, voi, care sunteți duhovnicești (cum spune Biblia: cel ce are pricepere...), veți vedea că a treia Tragere este corect identificată. Noi știm unde se află. A treia Tragere este deci aici. Acest lucru este așa de sfânt, încât, cum am spus-o la început, nu trebuie să vorbesc mult despre el. EL mi-a spus: „Nu vorbi despre el!” Vă mai amintiți? A fost acum câțiva ani. Acea Tragere vorbea de la sine, dar eu am încercat să le-o explic, și am greșit. Această cea de-a treia Tragere va fi lucru care, după părerea mea (nu spun că Domnul mi-o spune), va aduce „credința pentru răpire” pentru plecare, vedeți? Iar eu trebuie să stau liniștit puțin timp. Acum, voi toți de aici și voi care ascultați această înregistrare, amintiți-vă că e posibil să vedeți o schimbare în slujba mea, un fel de micșorare. Nu o creștere, ci o micșorare. Suntem exact în această epocă și nu mai poate continua. Trebuie să aștept aici chiar un minut până ce asta se întâmplă și se termină; atunci timpul va veni. Dar totul e identificat în totalitate.

Vine un timp pentru această națiune, când ea își va exercita toată puterea pe care fiara o avea înainte, când Roma păgână a devenit Roma papală. Asta va face această națiune. Apocalipsa 13 o explică în întregime. Fiara care avea două coarne, asemănătoare celor ale unui miel, a ieșit din pământ. Cealaltă fiară a ieșit din apă, din belșugul și din mulțimea popoarelor. Această fiară cu coarnele ca ale unui miel a ieșit dintr-un loc în care nimeni nu era.

Un miel reprezintă o religie – Mielul lui Dumnezeu. Amintiți-vă că această fiară vorbea ca un miel, era un miel; dar, după ce a primit puterea, el a vorbit ca un balaur și a exercitat toată puterea pe care o avea balaurul înaintea lui. Balaurul este Roma. Nu o vedeți? Denominația romană, o denominație protestantă mascată, o icoană făcută fiarei, fabricând o putere care îi va obliga pe protestanți să se unească. Va trebui să faceți parte din acest Conciliu al bisericilor, altfel nu veți mai avea părtășie sau... Ei bine, acum e aproape așa. Nu veți putea merge să predicați într-o biserică dacă nu aveți o carte de membru sau un alt mijloc de identificare.

Și de acum înainte, persoane ca noi vor fi despărțite de toate acestea. Este exact, căci noi nu o vom mai putea face. Totul se strânge tot mai mult. Când timpul va sosi și când presiunea va ajunge la un asemenea punct că veți fi dați afară, atunci vegheați (fiți atenți la ce urmează să vă spun în câteva minute), observați atunci a treia Tragere! Va avea o singură semnificație, atât pentru cei ce sunt pieduți cât și pentru Mireasă și pentru Biserică.

Suntem mai aproape de aceasta decât ne-am gândi. Nu știu când se va întâmpla, dar e foarte, foarte aproape. E posibil să ridic o platformă pentru ca altcineva să pășească pe ea și ca eu să fiu răpit înainte să fie terminată. Nu știu. Și se poate ca Duhul Sfânt să vină săptămâna viitoare și să-L aducă pe Isus Hristos. Se poate ca El să vină săptămâna viitoare. El poate veni chiar în seara aceasta. Nu știu când va veni El. Nu ne-a spus-o. Dar cred că timpul e într-adevăr atât de aproape încât nu voi muri la o vârstă înaintată. Am deja 54 de ani, și nu pot atinge o vârstă înaintată înainte ca El să vină. Pot fi ucis de un glont sau cine știe cum, dar eu nu voi muri de bătrânețe.

Aș vrea să spun ceva ce n-am mai spus înainte. Totul s-a întâmplat conform Scripturii, conform cu ceea ce El a spus acum 33 de

ani acolo jos la râu (era mai degrabă în 1933). Se poate ca nu eu să-L prezint lumii pe Isus Hristos, ci Mesajul o va face. „Căci după cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca premergător al primei veniri, la fel Mesajul e trimis să preceadă cea de-a doua venire.” Ioan a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” Totul a avut loc paralel și știu că la fel va fi. Mesajul va merge înainte.

Pe drum s-au întâmplat lucruri mari. Azi dimineată am fost interviuat în cameră, în special de un tânăr pe nume Antry. Probabil că și în această seară e aici. Vine din San Antonio, în Texas. A venit să mă întrebe când voi merge la Dallas și dacă în vreo seară vom putea trece pe la el pe la tabernacol. Se vor ocupa de aceasta în zilele ce urmează și vor vedea dacă noi vom putea merge. Niciodată nu am mai fost la San Antonio de la această primă adunare. Îmi amintesc această primă adunare pe care am avut-o în San Antonio. Cred că eram cu fratele Coats și cu Școala Internațională a Bibliei și nu-mi mai aminteam în ce auditoriu trebuia să aibă loc serviciul. Cred că în prima sau în a doua seară (cred mai degrabă în prima), pe când mă îndreptam spre platformă, cineva, așezat în spatele sălii, s-a ridicat și a început să vorbească în limbi ca o mitralieră de repede. Și abia s-a așezat, când un altul a urcat pe platformă și a dat tâlcuirea. M-am oprit la ceea ce el spusese și l-am întrebat: „Cunoașteți acest bărbat?”

El a spus: „Sigur că nu.”

Am spus: „Cum de ați venit aici?”

El a spus: „Oamenii pentru care lucrez erau aici în seara aceasta și m-au adus.” (era un cawboy).

Iar eu am spus: „Ce faceți? Îl cunoașteți?”

El a spus: „Nu, cu siguranță nu l-am mai văzut.”

Iar eu am spus: „Cine sunteți?” Era un comerciant din oraș. Înainte să aflu mai multe despre acest lucru, eram puțin sceptic în privința vorbirii în limbi. Am crezut că era pământesc, și ar fi putut să fie; dar odată ce a fost rostit, tâlcuirea a fost exact conform cu ceea ce Îngerul Domnului a spus acolo la râu, unsprezece ani mai înainte: „După cum Ioan Botezătorul a fost trimis să pregătească prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care să pregătească cea de-a doua venire a Sa.” Asta era. Acest Înger, această Lumină (care a fost total confirmată în același timp de Biserică, de Cuvânt, de știință și de toate

aceste lucruri) a apărut pentru prima dată în public spre ora 2 după-amiaza. Era exact acolo, deasupra de locul în care mă găseam în apă, aproape de pod, lângă Spring Street. Asta s-a întâmplat acum câțiva ani buni. Și ceea ce spunea acolo s-a împlinit literal.

În această dimineață, acest frate îmi spunea că se căsătorise cu o tânără care nu este de aici din biserică, este fiica surorii Noid, și nu știu dacă... Sunteți aici, frate Antry? Nu știu, el venea din San Antonio. Nu știu dacă e aici. Era aici azi dimineață. Mi se pare că zicea că bunicul său, care suferise toată viața de epilepsie, a fost adus aici cu ocazia acestei adunări.

Chiar la începutul slujbei, prin darul deosebirii, ei își puneau mâna într-a mea, iar eu le spuneam ce aveau. Și v-am spus (unii sunt poate martori în seara aceasta) că se va întâmpla că voi cunoaște până și secretele inimii lor. Vă amintiți că v-am spus-o chiar înainte să se întâmple? Cam după vreo 5–6 ani, s-a întâmplat în Canada pentru prima oară. Asta s-a întâmplat. Îngerul a spus atunci: „Dacă tu continui să fii sincer, asta se va întâmpla și în continuare.” Iar acum s-a întâmplat al treilea lucru. De atunci se tot întâmplă.

Acest frate a spus că și-a adus tatăl în rândul de rugăciune, că i s-a vorbit despre epilepsia lui și despre aceste lucruri și că ne-am rugat pentru el. Asta a avut loc acum vreo 16 sau 17 ani, și a spus că niciodată de atunci n-a mai avut vreun atac. Are aproape 85 de ani și, de atunci, n-a mai avut nici un atac. Ce este? Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.

Margie Morgan este în sală? Sora Margie Morgan este o infirmieră care era distrusă de cancer. Câți își amintesc de ea? E aici sau n-a putut veni din cauza slujbei ei? Ea se găsea pe lista celor cu cancer din Louisville; se credea că această femeie era moartă cam de vreo 16 sau 17 ani. Atunci când martorul (un martor creștin), Jim Tom Robinson, a auzit despre aceasta, s-a dus la spitalul baptist să verifice dacă era așa. Tatăl său făcea parte din birou (era administrator la spitalul baptist) și ei au făcut cercetări. Se știa că această femeie era moartă de ani de zile, și iată că ea era infirmieră într-un spital din Jeffersonville. Pe când se afla ea în această stare iar ei trebuiau să o susțină, ea își pierduse chiar și cunoștința; dar era "Așa vorbește Domnul!" și ea trăiește.

Ea s-a dus să lucreze ca și infirmieră la Louisville și, în acest spital, era cineva din Schimpf's Candy... D-l Schimpf este aici în această seară? Aș vrea să spună, dacă e aici. Sonny Schimpf este un bărbat cu o sănătate din fier. Nu-mi place să o spun, dar e adevărul. Tata obișnuia să-mi dea bani, și eu lucram toată săptămâna. Mă duceam în oraș și-mi sprijineam bicicleta de casa fratelui Mike Eagan (e unul dintre administratorii de aici). Mergeam cu Jimmy Pool (cred că fiul lui e aici în această seară) Jim, Ernest Fisher și cu mine coboram în oraș și, pentru un nichel, mergeam să vedem un film mut. Aveam vreo 8–10 ani. În filmele mute juca actorul acela bătrân William S. Hart (mulți dintre voi tinerii nu l-ați cunoscut). Eu nu știam să citesc, doar mă uitam. Trebuia să silabisesc totul și nu o scoteam la capăt, și astfel mă mulțumeam să privesc ce făcea el. Deseori îmi rămânea un al doilea nichel. Câți își amintesc că puteam cumpăra o înghețată cu un penny? E adevărat. Primeam 3 înghețate și îmi mai rămâneau 2 penny pentru niște cârnăciori roșii. Schimpf se ocupa de asta. Eu intram înăuntru, mă așezam și mă uitam la William S. Hart.

Acest tânăr (era puțin mai mare decât mine) a fost lovit de o boală și cinci specialiști renumiți din Louisville l-au examinat. Avea o greutate scăzută și era muribund. Domnișoara Morgan îl îngrijea, iar el era într-o stare jalnică. Suferea de tot felul de boli, plămânii îi erau deplasați, avea probleme cu gâtul, brațele nu-i erau mai groase decât atât, iar el era întins acolo, muribund. Domnișoara Morgan era angajată pentru această muncă, și i-a spus: „Odată am fost o pacientă atinsă de cancer” și a început să-i spună povestea.

El a spus: „Ce ziceți? Billy Branham? Ei bine, i-am vândut mulți cârnăciori și multe înghețate. Mă întreb dacă ar veni să se roage pentru mine.”

M-am dus să mă rog pentru Junie Schimpf și, dacă ați dori să vorbiți cu el, locuiește pe stradă în jos, cu o ușă sau două imediat după teatrul Leo, e casa Schimpf's Candy. Știți cu toții unde se află. Oh, este una dintre cele mai vechi clădiri din Jeffersonville. Și pe când era întins jos, muribund, pe când cinci specialiști nu-i mai dădeau mai mult de 5 ore de trăit, a fost: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu nu vei muri, ci îmi vei vinde iarăși cârnăciori roșii la teighea!”

Știam că era bine, dar uitasem de mult timp. Soția mea și cu

mine coborâserăm să cumpărăm câteva bomboane când am venit aici, de Crăciun. Și nu știu cum de ne-am gândit la Schimpf, căci obișnuiam să cumpărăm bomboane dintr-unul din aceste magazine, dar ne-am oprit în fața la Schimpf.

Când am intrat, sora lui m-a privit și mi-a spus: „Ei bine, frate Branham, vă aduceți aminte de Junie?”

Eu am spus: „Da.” Și acolo era un bărbat care părea de o sănătate excelentă. M-am îndreptat spre teighea, am privit ce se găsea acolo și am spus: „Mi-ar trebui niște cârnăciori din aceia roșii.”

Iar el mi-a spus: „Da, domnule.” Cum sora lui era pe punctul de a-mi servi soția, el a scos cârnăciorii roșii, iar eu am spus: „Obișnuiam să mănânc din aceștia cu mult timp în urmă, pe când mergeam la cinema.” Aveam capul aplecat.

El a spus: „Da, mulți copii cumpără, chiar și azi. Tatăl meu îi făcea, el se ocupă de ei.” Eu am spus: „Chiar îmi plac.” După ce mi i-a pregătit și mi i-a întins, a spus: „Mai doriți și altceva?”

Eu am spus: „Nu știu...” și mi-am ridicat capul.

El a spus: „Frate Branham!”

Eu am spus: „Aceștia sunt cârnăciorii despre care vă vorbeam: "AȘA VORBEȘTE DOMNUL!" acum vreo 5 ani.” El a spus: „Frate Branham, eu sunt total vindecat, n-a mai rămas nici o urmă. Doar că aud mai greu cu o ureche”. Cred că merge spre 50 de ani. „Aud mai rău, fiindcă mi-au dat atâtea antibiotice.”

Har copleșitor al lui Isus Hristos! Îmi mai rămâne puțin timp să mai spun și altceva, dar vreau să fac o remarcă. Câți își amintesc de veverițe? Foarte bine, asta se raporta la un pasaj din Scriptură mai încurcat și pe care nu l-am înțeles niciodată în viața mea. Mai era încă unul care mă încurca. Și anume că Moise îi poate sugera Domnului un mod de a acționa mai bun decât al Lui. Atunci când Moise a spus: „Oamenii vor spune: Dumnezeuul vostru v-a putut scoate, dar nu a fost în stare să vă păstreze.” Și Moise s-a așezat singur în spărtură; iar mai târziu am descoperit că Hristos, care era în Moise, apăra poporul. La fel e și cu acest cuvânt din Scriptură (niciodată nu vroiam să predic despre asta): „Dacă îi spuneți muntelui să se mute...” și voi cunoașteți povestea.

Aș vrea acum să spun cât de puțin știam la ce va duce aceasta.

Cred că fratele Wood, fratele Fred și cei care erau prezenți când s-a întâmplat, sau chiar imediat după aceasta, sunt aici în sală. Fratele Rodney și fratele Charlie (din Kentucky), fratele surorii Wood și toți ceilalți erau prezenți când asta s-a întâmplat în Kentucky. Era pentru a doua oară: să cheme la existență lucruri care nu existau. Prin aceasta, ceea ce a fost spus de fiecare dată, a fost confirmat cu Scriptura și asta ne-a încurajat.

A treia oară s-a întâmplat cu Hattie Wright. Hattie e aici în această seară? E sora lui Edith. Câți o știu pe Hattie Wright? Fratele Fred și cu mine ședeam acolo când s-a întâmplat. Duhul Sfânt a spus: „Dă-i ceea ce dorește!"; iar noi eram pe punctul de a vorbi despre cum veverițele veniseră la existență. Eu am spus: „Singurul lucru care se poate spune e că El este Iahveh-Jire."

Când Avraam a avut nevoie de un berbec, Dumnezeu i-a dat un berbec. EL ne-a dat și veverițe. EL putea să cheme la existență și o veveriță, ca atunci cu berbecul, căci El este Creatorul. Avraam nu a cerut-o; el doar continua să facă ce trebuia. Dar aceasta arată că Iahveh-Jire era acolo. Și când vorbeam despre aceasta, pentru prima dată cea de-a treia Tragere se manifesta cu o ființă umană. Era vorba despre această femeie mică și smerită, care câștiga vreo 200 de dolari pe an pentru a trăi; era tot ce câștiga din mica ei fermă (soțul murise, iar cei 2 copii ai ei au devenit oarecum sălbatici). Și totuși, ea a dat 20 de dolari pentru construcția acestui tabernacol. Și, în acea dimineață, Meda îmi dăduse 20 de dolari pentru a face cumpărăturile, iar eu am vrut să-i iau și să-i înapoiez femeii banii, dar ea n-a vrut. Or, în ziua în care am spus: „Singurul lucru, pe care-l știu, e că El e întotdeauna Iahveh-Jire"; Hattie ședea acolo în spate și a pronunțat cuvântul care trebuia.

Ea a spus: „Acesta este adevărul." Și când ea a spus aceasta (fratele Banks Wood era una dintre persoanele prezente), am simțit că ceva deosebit venea în cameră. Și Duhul Sfânt a spus (era aceiași voce care vorbise pentru veverițe): „Dă-i ceea ce ea cere!"

Eu am spus: „Soră Hattie, aceasta este o mărturie în fața lui Dumnezeu. Acum, dacă nu mai există nici o îndoială în mintea ta, cere ce dorești, și dacă nu vă va fi dat, sunt un proroc fals." Ea a spus: „Frate Branham... (toată lumea plângea) ce să cer?"

Am spus: „Sunteți săracă și trăiți acolo pe deal, nu aveți bani, ați

putea cere. Aveți aici o surioară infirmă, Edith, pentru care ne rugăm de câțiva ani, ați putea cere vindecarea ei." Am mai spus: „Tatăl și mama dumneavoastră sunt bătrâni și bolnavi, ați putea cere vindecarea lor. Orice ați cere, soră Hattie, vedeți dacă nu se va împlini! Aceiași voce mi-a spus: „Dăruiește-i ceea ce ea cere!"

Ea a privit în jurul său și a spus: „Ce trebuie să spun, frate Branham?"

Am spus: „Spuneți ce dorință aveți. Gândiți-vă care e dorința dumneavoastră cea mai mare și spuneți-o!" Și acolo erau fiii ei gata să râdă. Ea a spus: „Cea mai mare dorință a mea este mântuirea băieților mei."

Eu am spus: „Vi-i dau în Numele lui Isus Hristos!" Cei doi s-au dedicat Domnului și de atunci sunt credincioși în această biserică și iau parte la cină; acești băieți sunt acolo, practică spălătul picioarelor împreună cu bărbații și toate aceste lucruri. Suntem martori la aceasta. Ea a făcut alegerea corectă. Mama ei, fiind bătrână, trebuia să moară ca toți ceilalți, de altfel. Mântuirea copiilor ei rămâne pentru veșnicie.

Se întâmpla pentru a treia oară.

A patra oară când s-a întâmplat (tocmai am explicat-o când am fost ultima oară aici) a fost acolo pe munte unde se dezlănțuia furtuna. Câți au auzit despre aceasta? Atunci când această furtună își făcea jocul. Dumnezeu, care este aici, este Judecătorul meu. Coboram de pe munte în compania lui David Wood (el este pe aici pe undeva, cred). Mi-a făcut un sandwich, un adevărat sandwich. Cred că încerca să-mi dea unul ca cel pe care-l făcusem cu tatăl său cu câțiva ani în urmă! Avea carne amestecată cu tot felul de lucruri, și am pus sandwichul în cămașă. Cum ploua, nu-mi mai rămase decât o bucățică. Coboram, deci, de pe munte, și era o furtună groaznică. Nici măcar nu-mi puteam vedea mâna. Tot ce știu, e că aproape totul se răsturna sub vârtejul de vânt. Câțiva de aici sunt martori, mai ales unul din diaconii noștri fideli, fratele Wheeler. Sunteți aici frate Wheeler? Unde este? A, chiar aici.

Era și fratele Manu, un predicator metodist din New Albany. E aici în această seară? Nu știu dacă e aici.

Frate Banks Wood... sunteți aici, frate Banks? E în sala de înregistrări. Foarte bine. Cred că erau și David Wood și fratele Evans. Așa e, frate Evans? El stă acolo lângă perete; era și el prezent. Două

zile, radioul anunțase că un vânt rece însoțit de zăpadă va mătura țara.

Fratele Tom Simpson este aici în această seară. Când a venit din Canada, i s-a cerut să nu treacă pe aici, căci nu va putea traversa țara; un vânt puternic urma să vină. Frate Tom, sunteți aici? Unde sunteți? Iată-l, este așezat chiar aici. Norii s-au ridicat, iar eu am spus: „Fraților...” Toată lumea s-a grăbit să plece. Erau cam o sută de persoane, dar nici una nu a rămas în spate, în afară de grupul nostru mic și cowboy-ul care ne servea drept ghid.

Iar noi urma să stăm. Am chemat-o pe sora Evans și am rugat-o să o sune pe soția mea ca să-i ceară să-i spună lui Tony să trimită pe altcineva să țină adunarea de prânz a oamenilor de afaceri, dacă nu puteam să merg eu însumi acolo. În acea zi pe munte, eu am spus: „Acum, începând din momentul în care va cădea cea mai mică picătură de ploaie, nu vor trece mai mult de 10–15 minute până când vântul, însoțit de zăpadă, nu va mai permite nici să-ți vezi mâna; într-o clipă vor cădea 20 de picioare de zăpadă de pe munte.

Puteti citi în ziare cum oamenii care au rămas în urmă au pierit, și toate aceste lucruri. Dar noi știam cum să ieșim din aceasta, iar ei știau unde ne găseam noi; ne-am simțit îndemnați să rămânem. Astfel, când vântul a început să bată, am început să coborâm muntele; mă găseam doar la aproximativ o jumătate de milă de locul meu de plecare, pe când Vocea lui Dumnezeu mi-a spus: „Întoarce-te în spate!” Iar eu m-am întors cum mi-a spus El.

După aceasta am așteptat un moment, mâncând acest sandwich pe care mi-l dăduse David, apoi m-am întors și m-am așezat. Când stăteam acolo jos, pe când vântul sufla și răsucea vârfurile copacilor, îndoind totul în calea lui, iar grindina cădea și zăpada făcea vârtej, o Voce mi-a spus: „Eu sunt Dumnezeul creațiunii!” Mi-am ridicat ochii și m-am întrebat de unde putea veni. Poate că era vântul. EL a spus: „EU am creat cerurile și pământul. EU am liniștit vânturile năvalnice pe mare.” Și a continuat să vorbească. M-am ridicat și mi-am scos pălăria. EL a zis: „Vorbește furtunii și ea se va opri. Ce vei spune, se va împlini.”

Iar eu am spus: „Furtună, oprește-te! Iar tu soare, strălucește ca de obicei, timp de 4 zile, până ce noi vom pleca de aici!”

Abia am terminat eu de spus aceasta, că grindina, zăpada și toate

celelalte s-au oprit și, după un moment, un soare cald îmi strălucea în spate. Am văzut că vânturile care băteau din est suflau acum din vest. Și-au schimbat direcția și s-au întors cam așa, iar norii s-au ridicat în văzduh ca ceva misterios și, în câteva minute, soarele a început să strălucească.

Apoi, puțin mai târziu, după cum știți, Domnul Isus mi-a vorbit despre soția mea. Suntem căsătoriți de 22 de ani, și niciodată n-am fost acasă cu ocazia vreunei aniversări. La prima aniversare a căsătoriei noastre, am dus-o la o partidă de vânatoare, căci nu mai aveam posibilitate să mai fac încă o călătorie în luna de miere și o partidă de vânatoare. De aceea le-am făcut pe ambele cam deodată. Și, de atunci, mereu am fost la vânatoare. Simțeam că felul meu de a o trata...

Se întâmpla pentru a patra oară. Aș vrea să spun ceva. Trebuie să spun exact adevărul. Acum vreo 16 ani, mă aflam în California cu fratele Sharrit. Aveam o adunare. Eram eu, Meda, fratele și sora Sharrit și alții, eram la hotel. Mai era și un bărbat pe nume Paul Malicki. El a venit deseori aici la Tabernacol. Este un armenian înstărit și, în Fresno în California, unde locuiau, soția lui a născut un copilăș. El a coborât, a adus-o pe soția sa și m-a făcut să merg la hotel. El a spus: „Aș putea să-mi aduc soția, frate Branham?” Eu am spus: „Da, desigur.” În ziua următoare trebuia să merg în Catalina. Și-a adus, așadar, soția; era atât de bolnavă! Am spus: „Puneți-vă mâna într-a mea, soră Malicki, vom vedea ce ne va spune Domnul.” Imediat ce și-a pus mâna în mâna mea, eu am spus: „Oh! e febră din cauza laptelui.”

Ea a spus: „Nu mi se pare să am simptome specifice.” Eu am spus: „Uitați-vă bine...” După doua zile era sub îngrijire din cauza febrei laptelui.

E ca și pentru micuțul Jimmy Pool, aici. În cealaltă zi, ei credeau că are un atac de cord, și era o criză de astm. Mi-am pus mâna pe el și am spus: „Țineți-l sub supraveghere 10 zile. Are rujeolă și o să iasă curând la suprafață. Este febra.” În seara următoare l-am întâlnit pe tatăl lui. El a spus: „Rujeola s-a dovedit și băiatul e acoperit în întregime.”

I-am vorbit deci surorii Malicki, avea mâna pusă într-a mea. Ea a spus: „Frate Branham, e surprinzător să observi asta. Merge cu oricare mână?”

Eu am spus: „Ei bine, da, dacă e ceva în neregulă cu pacientul.

Mi-am pus mâna pe persoana cutare (mulți erau acolo și au observat) și nimic nu s-a petrecut." Am spus: „Iat-o pe soția mea, totul e în regulă cu ea." Ea stătea jos acolo. I-am spus: „Privește aici, puneți mâna în a mea. Numai ce a făcut-o iar eu am spus: Ai un chist pe ovarul stâng. Ai o boală de femei." Ea a spus: „Nu simt nimic aparte."

Eu am spus: „Totuși e ceea ce ai." Bechy, fiica mea care tocmai a cântat, avea 2 ani. Sarah urma să se nască 2 ani mai târziu. Soția mea a suferit atunci o cezariană și l-am întrebat pe doctorul Dillman (medicul nostru din Cordon): „Când faceți operația, priviți ovarul stâng. El a făcut-o și a spus că nu avea nimic neobișnuit. Mi-am așezat mâna și încă mai era acolo.

După 4 ani s-a născut Iosif. I-am cerut doctorului să se mai uite odată. Nu a văzut nimic anormal. Mi-am pus mâna și tot acolo era. Și nu ne-am mai gândit la aceasta.

Iată ce am de spus. Nu-mi place să vorbesc despre aceasta, dar adevărul trebuie spus, vedeți, și asta și dorim. Spuneți întotdeauna adevărul, orice ar veni. Au trecut câțiva ani și niciodată nu am remarcat nimic. Nu o spun fiindcă se află ea aici, ci o spun și când nu e ea prezentă. O știți, nu cred să există pe lume o soție mai bună decât a mea și sper că va rămâne mereu așa. Nu știm cât vom trăi așa, dar sper că va fi pentru tot restul zilelor noastre aici pe pământ. Întotdeauna am fost foarte fericiți împreună.

Dumnezeu mi-a spus să o cer în căsătorie atunci când eu însumi încercam să mă opresc (ea nu o știa). Nu fiindcă nu o iubeam, ci pentru că mă gândeam că nu voi fi în stare să-i asigur o existență acceptabilă. Era o femeie foarte de treabă și nu o meritam. Iar ea nu înceta să se roage și a deschis Biblia. Ea a spus: „Doamne, niciodată înainte n-am mai făcut lucru acesta, dar dăruiește-mi un cuvânt din Scriptură care mă va ajuta. Dacă trebuie să-l uit, trebuie să-l uit." Ea a deschis Biblia. S-a dus într-un hambar și s-a rugat. Și când a deschis Biblia, a dat peste Maleahi 4: „Iată că vi-l trimit pe prorocul Ilie." Asta a fost acum vreo 20 de ani, pe când noi nu știam nimic despre slujba de astăzi.

Într-o seară eram întins acolo lângă râu și El m-a trezit. L-am auzit acolo lângă ușă. El a spus: „Mergi la ea și căsătoria voastră va avea loc la următoarea dată: 23 Octombrie. Așa am și făcut și întotdeauna am trăit fericiți. Prin harul lui Dumnezeu, niciodată n-am

avut vreun schimb de vorbe aspre. E o adevărată comoară.

Ea singură trebuia să crească copiii, căci eu eram în slujbă. Puține femei reușesc să o scoată bine la capăt astfel. Știți ce greu este. Într-o zi când m-am întors acasă, ea a spus ceva. Iosif era acolo și, bineînțeles, e un băiat. I-a scos peri albi mamei sale. Era ca orice băiat și a făcut ceva rău. Ea mi-a spus: „Billy, trage-i o mamă de bătaie!” Am spus: „Nu am curajul.” Iar ea mi-a spus: „Sigur ai fi făcut-o, dacă ai fi fost de față!” Și mi-a trântit ușa în nas. Ei bine, eu m-am gândit că era în regulă. Biata femeie! Nu voia să facă asta. Eu am continuat să-mi spăl mașina. Când am ieșit, Duhul Sfânt mi-a arătat că nu I-a plăcut întâmplarea. El a spus: „Du-te! spune-i...” Cred că era 12 Noiembrie. Întâi am crezut că doar mi-am imaginat eu. Am continuat să spăl mașina, și El a spus din nou: „Du-te și spune-i să citească asta.” M-am întors deci, am luat Biblia și am citit pasajul. Era vorba despre Maria, prorocița, care răsese de fratele ei Moise, fiindcă se căsătorise cu o etiopiancă, iar lui Dumnezeu nu i-a plăcut. El a spus: „Mai bine i-ar fi scuipat taică-său în față decât să fi făcut asta.” Maria a fost deci acoperită de lepră. Aron a venit și i-a spus fratelui ei: „O să moară de lepră.” Atunci Moise a mijlocit pentru ea la altar. Și când o făcea, Stâlpul de foc a coborât. Era Dumnezeu. EL a spus: „Cheam-o și pe ea și pe Aaron, și spune-le să vină aici.” Și Aaron era implicat. De aceea, El a spus: „Du-te și caută-i.”

EL a spus: „Dacă este printre voi (Dumnezeu le vorbea atunci) vreunul duhovnicesc sau vreun proroc, Eu, Domnul, mă voi face de cunoscut lui. Îi voi vorbi în vedenii și Mă voi descoperi lui în vise și așa mai departe.” EL a spus: „Dar cât despre slujitorul meu Moise, nu e nici unul ca el. Îi vorbesc gură către gură. De ce nu vă temeți de Dumnezeu?” Vedeți? Lui Dumnezeu nu I-a plăcut acest lucru.

După ce am văzut aceasta, mă frământam în mine. Ea era în altă cameră. Am bătut la ușă, căci ea se încuiase, și i-am spus că voiam să-i vorbesc. Am intrat și i-am vorbit, am încercat să-i spun despre ce era vorba. Am spus: „Draga mea, știi bine cât de mult te iubesc, dar lui Dumnezeu nu I-a plăcut aceasta. N-ar fi trebuit să spui asta!” Imediat după aceasta s-a dovedit că suferea de o boală care se localizase într-o parte.

Am dus-o la medic aici în Louisville, la doctorul Arthur Schoen.

El a descoperit o tumoare pe ovarul stâng. Era acea tumoare pe care mi-o descoperise cu 15 sau 16 ani în urmă. Era cam cât o nucă. Am întrebat: „Ce este doctore?” El a spus: „Vom vedea ce se va întâmpla. Duceți-o de aici câteva luni, vreo două luni sau cam așa ceva. Am dus-o deci. Tumoarea crescuse de la mărimea unei nuci la cea a unei lămâi. El a spus: „Mai bine am opera-o. Dacă nu, se va înmuia și va deveni o tumoare complicată.”

Eu am spus: „O, la, la! Mergem la Tucson; Domnul m-a trimis.” Medicul a trimis-o la un specialist în boli feminine, căci nu voia să preia el responsabilitatea. Trebuie că i-a vorbit specialistului despre slujba mea, căci acesta a spus: „Va trebui ca această tumoare să iasă.” Îi spuseseam că mergem la Tucson. Cum locuise acolo, el a spus atunci: „Ei bine, acolo este un specialist. Este unul din prietenii mei dragi. Vă voi trimite la el.” I-a scris deci o scrisoare, spunând: „D-na Branham este o femeie foarte drăguță...” El a continuat așa și i-a trimis o diagramă, arătând grosimea tumorii (devenise o tumoare mare) Cred că-i vorbea în scrisoare de mine ca despre un „vindecător divin.” Era tot ce știa să spună pentru a-mi explica slujba. Dar eu am spus: „Dacă trebuie înlăturată, sunt de acord.” Dar asta era pentru a ne fi testată credința.

Ne-am rugat mereu, și cu cât ne rugam mai mult, cu atât tumoarea se mărea, atât de mult încât în acea parte apăruse ca un fel de cocoașă. Noi am stat liniștiți (puțini oameni de aici o știau), încercând să vedem ce se va întâmpla. Aceasta se mărea întruna.

În sfârșit m-am întors în Canada, unde Domnul îmi îngăduise să îndrum acest trib de indieni la Hristos. În această primăvară, dacă Domnul vrea, îi voi boteza în Numele Domnului Isus. M-am întors deci în Canada și mă aflu la New York sau pe acolo pe undeva. Era momentul ca ea să fie operată sau să fie examinată pentru ultima dată. M-am dus la New York și, când m-am întors, m-am oprit aici. După ultima adunare de aici, m-am dus acolo. Am sunat-o de la fratele Wood și ea mi-a spus: „Billy, nu mai suport să mă atingă nici măcar hainele în locul acela.” Tumoarea ieșea în relief așa... în acel loc. O durea piciorul de pe acea parte, încât șchiopăta. Astfel a petrecut cea mai urâtă săptămână din viața ei, și stătea acolo jos, gata să mă asculte.

Ea a spus: „Poimâine trebuie să merg la examinare.” M-am gândit: „O, Dumnezeuule, dacă ei operează tumoarea, asta ne va

împiedica să ne întoarcem acasă de Crăciun, iar eu am anunțat oamenii că voi fi acolo." Și am spus: „O, ce contratimp!" M-am gândit. „Dacă trebuie operație, atunci i-am putea spune să aștepte puțin până după Crăciun." Apoi m-am gândit că putea fi o tumoare complicată, și în acel moment, știți, e ceva rău. Ar putea urca la rinichi și, dacă s-ar complica, va fi mortală. M-am gândit: „Ce pot face?"

Și Meda mi-a spus: „Ei bine, mă poți suna, și..." Ziua următoare trebuia să merg la Shreveport și ea trebuia să se prezinte pentru consultație. Iar sora Norman trebuia să o însoțească la specialist. Voi toți care veniți la tabernacol o cunoașteți pe sora Norman. Meda mi-a spus deci: „Așteaptă să te întorci de la adunarea de seară, apoi sună-mă din nou, căci este un decalaj de 2 ore. Îți voi spune atunci ce trebuie să fac." Iar eu am spus: „Foarte bine!"

Am continuat deci, și a doua zi dimineata, înainte să plec, m-am dus să-i caut pe Billy și pe Loyce (amândoi sunt aici). Aveam o bancă veche pe care fratele Palmer ne-a acoperit-o nu de mult și noi ne așezăm întotdeauna în jurul acestei bănci ca să ne rugăm, cunoașteți acest fel de divane. De câte ori plec la vreo adunare, ne punem pe genunchi în jurul ei și ne rugăm, cerând ajutorul lui Dumnezeu.

Am rămas două zile acasă și mă simțeam singur. Copiii erau și ei plecați. Mulți dintre voi știți că mi s-a întâmplat o dată să mă întorc într-o casă goală. Mi-am înmormântat prima soție, pe Hope. Și iată că iar o luam de la capăt. Când am coborât, m-am gândit: „Ei bine, mă voi ruga, apoi mă voi duce să-i chem pe Billy și pe Loyce și vom pleca."

Am coborât deci să mă rog și am spus: „Doamne, în această dimineată îmi lipsesc. Te rog ajută-i și binecuvântează-i. De-am putea să ne întoarcem iar aici. Ei nu sunt aici, căci Tu m-ai trimis acolo pentru o viziune pe care Tu ai împlinit-o; iar acum aștept să văd ce-mi vei spune să fac apoi. Te rog dăruiește-i din harul Tău soției mele. Ajută-mă la adunarea de acolo. Nu lăsa să devină o tumoare complicată. De-ar putea doctorul să aștepte cu operația până la 1 Ianuarie! Nu-mi place să o văd... Doamne, ea n-a vrut să facă asta în acea dimineată. Nu voia. Doamne, nici măcar o dată n-a fost împotriva mea că mă duceam la aceste adunări și lipseam cu lunile, nu, nici măcar o dată nu și-a deschis gura în această privință. Întotdeauna mi-a trimis hainele la curățătorie, mi-a spălat cămășile și a pregătit totul ca să mă duc la adunări. Pe lângă

aceasta, ea se întreabă cum îi poate sluji lui Dumnezeu.

Voi femeilor! cât timp slujiți bărbatului vostru, Îi serviți lui Dumnezeu! Deseori veneam obosit, epuizat, oameni de pretutindeni veneau să mă vadă, iar eu doream să merg la partide de pescuit sau de vânatoare. Ei bine, multe femei ar fi explodat din această cauză. Dar ea ce făcea? Ea îmi pregătea hainele de vânatoare pentru ca eu să pot merge. Am spus: „Doamne, ea nu voia să facă asta.” Am spus: „Ea a fost deja operată de 3 ori pentru cezariană. Doamne, n-aș mai putea să o văd îndurând din nou asta.”

Chiar în acel moment am auzit ceva în cameră. Mi-am ridicat ochii, și o Voce a spus: „Ridică-te! tot ce vei spune acum, se va împlini.”

Am așteptat un minut și am spus: „Înainte ca mâna medicului să o atingă, fie ca mâna Domnului să îndepărteze tumoarea și să nu mai rămână nici o urmă.”

Pentru mine, totul era aranjat. Nu am mai sunat-o. Ne-am dus repede. M-am dus să-l caut pe Billy și pe Loyce și am plecat la Shreveport. Am sunat-o în seara următoare. Ea era fericită și a spus: „Billy, vreau să-ți spun că ...”(ea este acum aici și poate spune mărturia). Ea șchiopăta în tot acel timp. S-a dus în cameră cu infirmiera și cu doamna Norman, și-a luat halatul și s-a dus la examinare. Medicul a ieșit, tumoarea era foarte mare. Medicul a intrat apoi și i-a vorbit. A ridicat haina să pună mâna pe tumoare, dar, chiar înainte să o atingă, ea a dispărut și medicul nu mai știa în ce parte se afla.

El a spus: „Așteptați un minut!” În ciuda diagramelor, radiografiilor și a tot, nu mai găsea nici urmă. Din acel moment, ea nu a mai avut nici un simptom. „Eu nu o pot explica, doamnă Branham, dar tumoarea nu mai e acolo.” El a examinat-o și a reexaminat-o. Dar de atunci, ea nu a mai avut nici un simptom. Ce era? Observați că s-a întâmplat exact cum fusese spus: „Înainte ca mâna medicului să o atingă...” O! Cât de desăvârșit este Cuvântul Domnului!

Iar acum soția mea e acolo, și amândoi suntem în fața lui Dumnezeu. Dar înainte ca mâna medicului să o fi putut atinge măcar, ceva s-a întâmplat când el s-a apropiat. Tumoarea s-a dus. Ei nu puteau nici măcar... El a spus (cred că asta era, nu-i așa dragă?): „Doamnă Branham, vă asigur total (așa a spus? E adevărat!) că tumoarea nu mai

există. Nu aveți nici o tumoare." Așa este? Exact conform Cuvântului Domnului. Amin.

Asta este pentru a cincia oară. Cinci e numărul harului. E și numărul credinței (F–A–I–T–H). În mintea mea nu mai există nici o îndoială. Știu că e a treia Tragere și că se împlinește. Acum, să fim respectuoși și să rămânem liniștiți. Curând va veni ora când Dumnezeu va face lucruri mari pentru noi.

Să ne aplecăm acum capetele pentru un cuvânt de rugăciune. Doamne Isuse, am văzut asta la alte persoane, dar s-a întâmplat și cu scumpa mea soție; atunci se întâmpla la mine în casă, Doamne. Am văzut cu proprii mei ochi, am simțit-o cu propriile mele mâini și, Doamne, Tu mi-ai făcut-o de cunoscut și mi-ai descoperit-o înainte cu 16 ani. Când spui ceva, trebuie să se împlinească. TU îmi arătai, Doamne! atunci încrederea mea era în ceea ce Tu ai făcut pentru oameni, și Tu mi-o făceai de cunoscut pentru ca eu să-i pot ajuta. Tu ai făcut să se întâmple chiar în casa mea. Era prima Tragere. Iar acum, a treia Tragere o confirmă pe prima.

Îți suntem recunoscători, Tată. Iartă lipsurile noastre. Noi suntem un popor mic. Noi nu suntem învățați. Noi suntem un popor mai mult sau mai puțin incult. Dar suntem recunoscători să avem un Dumnezeu așa de glorios, care poate totul și care veghează asupra noastră și se îngrijește de noi, căci noi nu știm cum să ne îngrijim. Noi ne re-predăm în mâinile Tale.

Acum, Tată, ajută-mă, Te rog, pentru descoperirea celei de-a treia Trageri, o Doamne, după cum Tu ne-ai vorbit despre asta tot timpul în acești ultimi 2 ani, pe munte, arătând-o prin semne și altele. Eu observam să descopăr ce era până să fie total confirmat. Acum, Te rog Tată, să mă ajuti să fiu și mai plin de respect față de aceasta decât înainte. De-ai putea Tu să Te preamărești la același amvon, cum ai făcut-o la prima Tragere, apoi la a doua și acum la a treia. Tot ceea ce Tu ai spus s-a împlinit; exact cum ai spus-o Tu. Noi Te credem, Domne, Dumnezeule.

Ajută-ne pe toți să ne debarasăm de necredința noastră și de superstiții, ca să putem sta în prezența Dumnezeului celui viu; știind că este același Dumnezeu care a îndepărtat tumoarea pe care o avea soția mea și că ea este acum în mijlocul nostru. Această tumoare a fost

diagnosticată de cei mai mari medici pe care îi avem în țară, ei au examinat-o, au observat-o și au radiografiat-o; iar acum nu mai este.

Tu ești Dumnezeu și nu mai există nici unul ca Tine. Noi Te iubim, fiindcă ne-ai îngăduit să devenim slujitorii Tăi. De am putea să Te slujim cinstindu-Te și respectându-Te în toate zilele vieții noastre. Permite aceasta, Doamne! De am putea fi în stare, familia mea și cu mine și cu toți oamenii de aici, să fim lumini strălucitoare, de am putea fi sarea care, prin gustul ei, va provoca celorlalți setea de a-L iubi pe Isus, care a făcut atâtea pentru noi.

Acum, ajută-mă Doamne, în vreme ce deschid Cuvântul să citesc din el un scurt text, și în timp ce mă voi ruga pentru bolnavi. Vorbește-ne și vindecă bolnavii, Te rog să ne-o acorzi în Numele Domnului Isus Hristos Amin.

Am suficient timp? Chiar am să mă grăbesc să citesc textul acesta. Mi-ar place să-l citești și voi sau să vă luați notițe, cum doriți. Primul text se află în Numeri 21:5-9. Să-l citim:

*Și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să muirm în pustie? Căci nu este nici pâine, nici apă, și ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă...(era hrana îngerilor). Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șterpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel. Poporul a venit atunci la Moise, și a zis: „Am păcătuیت, căci am vorbit împotriva Domnului, și împotriva ta. ...”*

Observați, era o mărturisire: „Am păcătuیت...” Mărturisirea este primul lucru de care avem nevoie pentru vindecare: „Am păcătuیت.”

*„...Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi acești șerpi.” Moise s-a rugat pentru popor. Domnul a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe înfocat, și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat, și va privii spre el, va trăi.” Moise a făcut un șarpe de aramă, și l-a pus într-o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe, și privea spre șarpele de aramă, trăia.”*

Acum mi-ar plăcea să citesc un pasaj din Scriptură în Zaharia 12:10: „Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva

*pe un întâi născut."*

Acum, mi-ar plăcea să iau ca temă: „A-ți întoarce privirile spre Isus." Să-ți întorci privirea de la lume pentru a privi la Isus; Moise a făcut șarpele și, mai târziu, prorocul trebuia să vorbească despre ceea ce i se întâmpla aceluia care va privi la Isus.

În Isaia 45:22 descoperim că Dumnezeu zice: *„Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul."* Iar acum, când pământul și toate sistemele pământului au ajuns la sfârșitul lor, poporul trebuie să privească la El.

Acum ați putea spune: „Auzim asta de la generații întregi. O auzim de mult timp." E adevărat. Și se predică de mult timp. Mulți pastori, mii de pastori au luat deja acest text. Dar iată ce am să vă întreb în această seară în minutele puține care mai urmează. Întrebarea este aceasta: „Ce vedeți când priviți? Ce vedeți când priviți bine?" Depinde de ceea ce căutați.

În ultimele zile am văzut oameni venind la adunări și nu puteau sta jos mai mult de un minut sau două. Doar atât puteau suporta. EL a spus: „Întoarceți-vă la Mine... voi de la marginile pământului." Moise a înălțat șarpele, și oricine îl privea era vindecat. Depinde deci de ceea ce căutați. Niciodată n-am să uit... sper că asta nu se raportează la nimeni din Iowa. Când am avut acea adunare la Waterloo, fratele Lee Vayle era cu mine. Azi dimineată era aici, dar nu știu dacă mai este și în seara aceasta. Sunteți aici, Lee? A, da! e acolo la înregistrări. Foarte bine.

Fratele Lee și cu mine am făcut tot ce am putut. Am oferit o masă asociației pastorilor pentru a-i putea întâlni și pentru a vorbi cu ei. Fratele Lee Vayle e un erudit și doctor în teologie. Și-a meritat într-adevăr diploma. Am încercat deci să-l conving să le vorbească acestor luterani, prezbiterieni și tuturor celorlalți, dar el mi-a spus: „Nu, ei așteaptă ca dumneavoastră să vorbiți."

După ce toți pastorii au terminat de mâncat, am coborât, și textul meu era: „Eu nu m-am împotrivit viziunii cerești." Numai ce am citit textul din Scirptură, că doi dintre ei s-au și îndreptat spre ieșire. Am început să vorbesc despre Pavel care, într-o zi, cu slujba lui ciudată, stătea în fața lui Agrippa, spunând că nu s-a împotrivit vedeniei. Atunci alți doi sau trei au plecat. Și când am ajuns să vorbesc de text, nu au mai

rămas așezați decât vreo trei sau patru. Toți se ridicaseră și au plecat. Motivul e că unii vin la o adunare când aud vorbindu-se despre un evanghelist, și modul cum se îmbracă este important pentru oameni. Dacă nu se îmbracă frumos, pentru unii e semn că și-a pierdut mintea. Ziua următoare am auzit un psiholog, pe dr. Narramore, un bărbat de treabă, un creștin al cărui program apare zilnic la TV, și el spunea: „Voi spuneți că un om nu mai are minte când se îmbracă în dezacord cu poziția lui.” Știți cum trebuie să apară în fața publicului. Era semnul că și-a pierdut mintea!

Ei bine, toată viața mea am fost nebun, căci eu port salopete și altele. Vedeti!? Deci, ținând cont de poziția mea, ar trebui să mă îmbrac cu un eclesiastic, adică spre a fi un eclesiastic. Eu nu cred că Isus se îmbrăca precum un eclesiastic. EL se îmbrăca asemeni omului de rând. EL nu avea nimic elegant.

Dar v-am spus-o doar să vă arăt cum sunt ideile oamenilor. Mă întreb ce ar gândi doctorul despre aceasta. În Biblie, un proroc a primit ordinul să-și scoată hainele și să meargă gol înaintea poporului. Azi l-ar fi considerat nebun, nu-i așa? Totuși aceasta i-a spus Dumnezeu să o facă.

Un altul trebuia să rămână întins pe o parte timp de 340 de luni. Trebuia să stea întins pe o parte, apoi pe cealaltă, și să mănânce o mâncare de linte pe care a pregătit-o acolo. În tot acest timp a trebuit să-și pregătească mâncarea și să o mănânce. Trebuia să se descurce; să ia un pumn din aceasta și să o mănânce, rămânând lungit pe o parte, căci era un semn.

Oh, cât se pot îndepărta oamenii de la Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu! Devin așa de instruiți, încât se îndepărtează de Dumnezeu. Când un om spune că este instruit, asta-mi arată cât de departe de Dumnezeu este el. Când obține un titlu de doctor (nu vorbesc împotriva doctorului Vayle, căci el nu aparține de aceștia), pentru mine asta înseamnă că el este cu atât mai departe de Dumnezeu, dacă nu se ține ferm de Cuvânt și de Dumnezeu. Vedem că unii vin să observe în ce fel vorbiți. Și, dacă bărbatul care vorbește despre vindecare și despre Domnul nu este de tipul „geniu instruit”, oamenii nu suportă să-l audă făcând greșeli de limbaj. Ei se gândesc că este departe de Dumnezeu. Până astăzi, faptul că Isus a vorbit o limbă atât de simplă, întotdeauna i-

a încurcat pe profesori, fiindcă ei încearcă să interpreteze conform cunoștințelor și limbajului epocii, pe când limba folosită este cea simplă, de pe stradă. Ei bine, chiar și aici, în Statele Unite, avem atâtea diferențe de limbă. Am sunat într-o zi la New-York din Florida și i-am cerut unei femei din Sant-Louis să fie traducătoarea între această față din sud și cea din nord. Asta arată câte diferențe avem.

Iată ce nu merge: oamenii privesc la aceste lucruri, la aceste discursuri, în loc să privească la Cuvânt. Cuvântul descoperit demonstrează de la sine că este adevărat - Cuvântul descoperit. Ei niciodată nu privesc la asta. După ei, pentru a-l cunoaște, trebuie să aveți o concepție intelectuală. Trebuie să mergeți la seminar, ca să învățați cum să vă aplecați, cum să stați corect; toate acestea l-ar înăbuși pe un pastor adevărat, umplut cu Duhul Sfânt. Asta este, să fii intelectual!

Așa procedează întreaga națiune. Ea are o concepție intelectuală despre Hristos. E ceea ce ei caută. Și după ei, dacă Hristos e în voi, trebuie să fiți un savant, un intelectual, căci așa cred ei că a fost Hristos.

Mai este ceva: ei își formează opinia lor personală despre ceea ce El ar trebui să fie. Ei au ideea lor proprie, în loc să ia ceea ce spune Cuvântul. Tot din această cauză, atunci când Îl văd pe Isus însuși, ei nu reușesc să-L recunoască. Așa au făcut și în ziua de Rusale. Așa au făcut când El era în iesle și când era pe străzile Ierusalimului. Așa au făcut și când El a venit în trup. Așa au făcut când El era pe cruce, în vreme ce El era împlinirea acestui Cuvânt. Ei credeau mereu că Mesia va coborî din cer printr-un culoar și toate aceste lucruri, iar ei erau greșiți, fiindcă aveau concepția intelectuală; și, cu toate că-L priveau în față, au pierdut ocazia de a-L vedea.

Așa este și astăzi. Ce vedeți când priviți? Unii, când privesc la El, se așteaptă să vadă un mare intelectual, fondator al vreunei biserici, cineva care, în mod real, ar putea crea un crez care i-ar obliga pe oameni să creadă în acest crez. Iată ce văd ei când privesc.

Unii caută să vadă un mit, ca acela cu Sf. Nicolae. Ei citesc Biblia și spun: „O, e ceva mistic! E ceva scris de om.” Părerea pe care o aveți despre Biblie este aceea pe care o aveți și despre El, vedeți?

Unii caută să vadă un bebeluș, alții caută să vadă un iepure sau un Sf. Nicolae. Alții caută vreo carte de istorie care era bună ieri dar nu

și pentru astăzi. Dar întrebarea este aceasta: „Ce vedeți voi când priviți?”

Sunt mulți printre voi care, pretinzând că au Duhul Sfânt, privesc și văd a doua persoană dintr-o trinitate, care nici măcar nu e pomenită în Biblie. Un asemenea lucru nu există. Cuvântul „trinitate” nici măcar o dată nu apare scris între prima și ultima pagină a Bibliei. Și totuși când priviți la Isus, voi Îl cunoașteți ca a doua sau a treia persoană dintr-o trinitate. Și de aceea nu ajungeți nicăieri. Șitiți voi că El a spus: „Eu sunt Dumnezeu și nu există un altul în afară de Mine.”?

Depinde ce căutați. Dacă vreți să aveți un bebeluș sau vreun bătrân cu o barbă ca o mascotă, dacă Îl priviți astfel pe Isus și dacă Îl considerați ca o persoană diferită din Dumnezeu, atunci nu priviți corect. Voi nu Îl vedeți.

Nu demult aveam un binoclu aici. Încercam să privesc o antilopă acolo pe câmp, iar fiul meu se străduia să mi-o arate. El este tânăr și mi-a spus: „Ia ochelarii aceștia tată, este o antilopă acolo.” Eu am spus: „Eu pot să o văd cu proprii mei ochi.”

El a spus: „Ia ochelarii aceștia.” Când am privit, am văzut vreo 10 antilope pentru că ochelarii nu convergeau spre același punct. Când i-am reglat, cele 10 antilope s-au contopit într-una singură. Iar dacă duhul vostru se îndreaptă spre Cuvântul lui Dumnezeu, cei trei se vor contopii într-Unul singur. Dar când încercați să faceți din El trei persoane, atunci ochelarii voștri bisericești nu sunt reglați, căci El este Unul.

Depinde ce priviți. Ce vedeți când priviți? Țineți minte că nu-L puteți vedea decât dacă Îl priviți prin Cuvânt. Nu-L puteți vedea prin intermediul vreunui manual. Nu-L puteți vedea prin vreun crez. În aceste crezuri, veți vedea doi sau trei. Dar priviți-L prin Cuvânt și veți vedea că El este Emanuel, Dumnezeu făcut trup pentru noi. EL a spus: „EU sunt Dumnezeu și în afară de Mine nu este altul.” EL este Dumnezeu.

Prorocul Isaia a privit o dată și când L-a văzut pe Isus (subiectul meu este: „Priviți la Isus – Întoarceți-vă de la lume și priviți la Isus”) când și-a întors privirile de la lume spre a privi la El, el a spus: „Văd un Sfetnic, un Prinț al păcii, un Dumnezeu Puternic, un Tată Veșnic.” Asta a văzut Isaia când a privit.

Într-o zi, Daniel stătea acolo când a văzut sfârșitul regatului națiunilor. El a văzut statuia despre care visase Nebucadnețar. El a văzut toate evenimentele desfășurându-se unul după altul cu ocazia căderii împărăției. Și când s-a uitat să vadă ce se va întâmpla la sfârșit, el a văzut că Isus era o piatră care se desprinsese din munte fără ajutorul vreunei mâini, și această piatră trebuia să sfarme împărăția națiunilor.

Nebucadnețar a aruncat trei evrei în cuptorul aprins. Acești evrei credeau în Dumnezeu și se țineau de Cuvântul Lui. Ei se țineau indiferent de cerință, chiar dacă pentru un lucru așa de mic precum acela de a nu-și pleca genunchii ei trebuiau să moară. Dar când Nebucadnețar a privit, L-a văzut pe Isus care era al patrulea bărbat în cuptorul aprins și care Își apăra slujitorii ascultători împotriva căldurii. Iată ce a văzut Nebucadnețar.

Ezechel și-a întors într-o zi privirea spre a-L vedea, iar El era „o Roată în mijlocul unei roți” care se mișca foarte sus în văzduh. El era Butucul Roții de care se prinde fiecare cuvânt. Amin! Roata cea mare se mișca prin credință, iar cea mică se rotește prin puterea Domnului. Este Cel pe care Ezechel L-a văzut atunci când a privit.

Ioan Botezătorul a privit într-o zi și atunci a văzut un porumbel și a auzit o Voce spunând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.” Iată ce a văzut el. Apoi a văzut că Isus și Dumnezeu erau o singură Persoană, căci Duhul se pogora din cer sub forma unui porumbel, spunând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuisc.” Aceasta a văzut el. Remarcați că El se identifica în acest mod.

Când Noe (a privit) și-a întors privirea să-L vadă, el a văzut chiar judecata lui Dumnezeu coborând asupra locuitorilor acestei lumi care au respins Cuvântul Lui. Asta a văzut Noe când a privit.

Când Moise a privit, el a văzut un tufiș de foc. Un stâlp de foc se afla într-un tufiș, și când Moise s-a apropiat de el, Dumnezeu a zis: „Scoate-ți încălțăminte căci EU SUNT.” Acum, dacă analizați cuvântul „EU SUNT,” veți vedea că aparține în același timp trecutului, prezentului și viitorului. „EU SUNT” este veșnic, vedeți, și Moise L-a văzut pe „EU SUNT.” Asta a văzut el în tufișul aprins.

Israel a privit la șarpele de aramă pe care-l făcuse Moise și a văzut astfel ceea ce a suferit Hristos pentru judecată, pentru bolnavi.

Căci știm că șarpele reprezintă ispășirea. Isus era ispășirea. „După cum Moise a ridicat șarpele de aramă în pustie, Fiul Omului trebuie înălțat, în același scop.” De ce? Ei au păcătuit și au devenit bolnavi. Era deci pentru a le ridica păcatele și bolile. Tot la fel Isus a fost rănit pentru încălcările noastre și prin rănila Lui am fost vindecați. Separăți numai vindecarea divină de Hristos, și astfel tăiați ispășirea în două.

Ce vedeți când priviți? Vedeți aceasta? Vedeți voi că El a fost rănit pentru păcatele noastre? Prin rănila Lui am fost vindecați. Când priviți, puteți voi să vedeți aceasta, sau vedeți doar o față a ispășirii? Vedeți voi ambele părți când priviți?

Dacă priviți la aceasta prin vreun crez, vi se va spune: „Zilele vindecării au trecut.” Dar dacă priviți prin Cuvânt, veți vedea că El este același, ieri și azi și în veci.

Atunci când se găseau pe marea dezlănțuită, ucenicii s-au uitat la El și atunci ei au văzut venind singurul ajutor posibil.

Într-un timp când moartea lovise, Marta a privit la El și atunci ea a văzut că El era Învierea și Viața. Amin! Astfel, în timpul morții, Marta s-a uitat la El și a putut vedea că El a fost refuzat de poporul Lui. El fusese refuzat. Ea chiar a trimis după El pentru fratele ei, iar El n-a venit, dar când în sfârșit a venit El iar ea a îngenunchiat să-L vadă, ea a descoperit că El era în același timp Învierea și Viața. Amin.

Iair a făcut același lucru, el credea în secret. El era oarecum un presbiterian, sau un metodist sau un baptist care credea în mod real, dar nu putea să o arate, fiindcă denomi-națiunea lui nu i-ar fi permis-o și l-ar fi aruncat afară. Dar unica lui fetiță era pe punctul de a muri, iar el a trebuit să meargă acolo. Dar când L-a găsit, a descoperit că El era Învierea și Viața. Când el a venit să-l caute, un mesager a venit și i-a spus: „Nu-L deranja pe Învățător căci tânăra a murit deja.” Iar inima lui mică era pe punctul de a slăbi, dar Isus a spus: „Nu ți-am spus Eu, crede numai și vei vedea slava lui Dumnezeu?” Când a privit la Isus, Iair a descoperit că El putea învia morți.

Înfometatul s-a uitat la El și a găsit hrana consistentă pentru viața lui. Era pentru lucrurile firești. Înfometatul spiritual poate privi la El și să descopere că El este Pâinea Vieți.

Tâlharul de pe cruce a privit la ceea ce el putea să vadă și, în Isus el a găsit iertarea. „Doamne, amintește-ți de mine când vei intra în

Împărăția Ta." Și Isus a spus: „Astăzi vei fi cu Mine în rai." Asta a văzut el în ceasul morții sale.

Depinde spre ce priviți acum. La ce priviți? Petru și Natanael au privit și au văzut că Cuvântul făgăduit de profetul lor Moise, s-a manifestat: „Domnul, Dumnezeuul vostru, vă va ridica un proroc ca mine și de El vor asculta popoarele, iar toți cei care nu-L vor crede și nu-L vor asculta vor fi nimiciți din popor."

Iar când Petru s-a dus în prezența Lui, Isus a spus: „Numele tău este Simion, și tu ești fiul lui Iona." Astfel, atunci când pentru prima oară el s-a uitat la Isus, el a știut pe deplin că acolo se găsea împlinirea a ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu spusese că El va fi.

Mă întreb dacă voi ați descoperit același lucru prima dată când ați privit la El? Mă întreb dacă Cuvântul făgăduit vi s-a descoperit când voi ați privit la El.

Când Natanael a venit în prezența lui Isus, el se îndoia puțin; descoperim că Filip venise să-i spună: „Vino să vezi pe cine am găsit noi." Iar Natanael a venit și a spus: „Cine este?"

El a spus: „E, probabil cel care se roagă pentru bolnavi." El și-a croit un drum până ce L-a putut zări. Și când L-a privit, Isus a spus: „Iată un israelit, în care nu există vicleșug."

El a spus: „Rabi, când m-ai cunoscut?"

Isus a spus: „Înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin te-am văzut."

Ce a descoperit atunci Natanael? El a descoperit că acolo se afla Împăratul lui Israel: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Împăratul lui Israel." Asta a văzut el când a privit. El a primit lumina adusă în fața lui prin interpretarea Scripturii. El a văzut-o, a văzut aceiași Scriptură pe care o rostise Moise, prorocul uns: „Va fi un proroc ca mine."

Odată, femeia de la fântână a privit și ce a văzut ea? Ea a exprimat-o în oraș, spunând: „Veniți să vedeți pe un bărbat care mi-a spus toate lucrurile pe care le-am făcut. Nu este acesta Mesia?" Când ea L-a privit întâi pe Isus Hristos, ea L-a văzut pe Mesia.

Astăzi oamenii pot privi același lucru și să numească aceasta telepatie mintală. Ei ar numi aceasta spiritism sau tot felul de denumiri demonice, căci ei nu știu ce caută. Amin. Ei nu înțeleg. Ei caută un crez. Ei caută un geniu să pună biserica în rânduială. Ei caută mai mult

membrii și nu mai văd binecuvântarea Domnului Isus Hristos în Cuvântul Său descoperit. E adevărat, depinde ce priviți. Dacă voi căutați împlinirea Cuvântului acestei zile, voi Îl veți vedea. Dar dacă, așa cum au făcut-o ei întotdeauna, voi căutați ceva intelectual, vreun mare fondator sau vreun istoric, sau vreo altă persoană, nu Îl veți vedea. Când priviți la El prin Cuvânt, acesta declară cine este El.

EL îi înfrunta pe oamenii din vremea Sa, pentru că făceau aceste lucruri. Ei nu-L puteau vedea. EL a spus: „Voi sunteți orbi și conduceți alți orbi. Voi pretindeți că Moise este prorocul vostru. Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi recunoscut. Moise a scris despre Mine.” Dar ei erau prea orbi pentru a-L vedea. Ei priveau, dar erau prea orbi pentru a-L vedea.

În câteva minute mi-ar place să fac legătura cu imaginea despre care am vorbit azi dimineață. Ei privesc și nu văd ceea ce caută, căci ei au o falsă concepție despre ceea ce ei caută să descopere. Cum puteți găsi ceva, dacă nici măcar nu știți ce căutați?

Cum puteți să căutați un dovleac, dacă niciodată nu ați văzut sau auzit vorbindu-se despre așa ceva? Cum puteți găsi un pepene, dacă nu știți că există sau cum arată? Ei bine, ați putea găsi un ciubăr și să vă gândiți că este un pepene. Dar voi trebuie să știți ce căutați. Și singurul fel de a ști ceea ce căutați este să priviți la Isus și la Cuvântul Lui, căci El este Cuvântul... [spațiu liber pe bandă]. Părinții voștri au prezis că Dumnezeu le-a trimis proroci, dar ei i-au ucis și i-au pus în mormânt, pe toți cei care au venit. Isus a spus: „Pe care dintre ei părinții voștri nu l-a ucis cu pietre? Iar voi vreți să faceți același lucru ca și părinții voștri.” Amin. Erau oameni dreپți, sfinți, pe care nu-i puteai arăta cu degetul, și totuși El i-a numit vipere și demoni. Ce căutați voi? Dacă voi căutați vreo persoană pioasă... Unii cred că din moment ce Duhul Sfânt lucrează prin voi, voi trebuie să fiți o persoană pioasă care se comportă așa sau așa, dar nu este așa Duhul Sfânt. Dumnezeu nu are de-a face cu astfel de îngeri, sau presupuși astfel. Dumnezeu are de-a face cu omul. Biblia spune: „Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi.” Dar cât timp nu-L aveți pe Isus, voi nu puteți fi cu El!

Petru și Ioan stăteau la poarta zisă Frumoasă, și când ei au vorbit despre acest bărbat care a fost vindecat, oamenii și-au dat seama că ei erau neștiutori, fără carte. Dar ei au văzut și că ei erau cu Isus, căci viața

Lui se oglindea în ei.

Așadar, depinde ce căutați. Femeia citise Biblia. Ea știa că Mesia trebuia să vină și știa ce va face acest Mesia. Și încă de când Isus a spus: „Dă-mi să beau,” ea a spus: „Nu se cade.” Era un om de rând. Acum, dacă El ar fi șezut acolo cu un turban mare și tot felul de decorații (un astfel de om sfânt), femeia ar fi spus: „Uite, iată un prost sau un fel de rabi” și s-ar fi dus mai departe.

Astăzi, când m-am dus să mănânc, am mai văzut încă un bărbat care intra să mănânce. Trebuie să fi fost vreun pastor. El avea multe cruci și lucruri asemănătoare prinse de hainele lui. Cred că uneori e bine ca oamenii să aibă așa ceva. Dar mai cred și că ar trebui să arătăm ce fel de viață trăim noi. Nu aveți nevoie să purtați haine bisericești pentru a demonstra ce sunteți voi. Uneori ei beau și se comportă astfel, fumând țigări și făcând toate aceste lucruri. De aceea trebuie ei să poarte haine bisericești, pentru a se știi că ei sunt pastori. E adevărat. Eu vă spun că haina bisericească pe care un om trebuie să o poarte este botezul Duhului Sfânt. Asta va arăta că sunteți cu Isus Hristos.

Așadar noi descoperim că asta depinde de ceea ce voi căutați. Dacă voi căutați pe cineva îmbrăcat bine, bine îngrijit, purtând turban și altele, atunci voi nu-L veți vedea niciodată, fiindcă El era un om de rând. Dumnezeu lucrează cu omul, Isus era un om. Dumnezeu era în acest Om iar El era Dumnezeu.

Noi descoperim că, atunci când femeia aceasta a văzut acest semn misterios (căci El putea să-i spună tot ceea ce era greșit și tot ce era în inima ei), ea a știut că El era Mesia. Astfel, când ea a privit la Isus ea L-a văzut pe Mesia. L-a văzut. Care erau lucrările lui Mesia? Acelea de a cunoaște tainele inimii. Cuprindeți voi bine aceasta? Mă întreb dacă înțelegeți. Dacă voi Îi căutați în această seară, ce căutați voi? EL va fi Același. Mesia este Cuvântul. În Evrei 4, Biblia spune că: „Cuvântul lui Dumnezeu este mai viu și mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, El desparte și discerne chiar și gândurile inimii.” Și pentru că femeia știa că Mesia trebuia să facă acest Cuvânt real și să-i spună ce nu era în regulă cu ea, ea a știut că era Mesia. Ea a știut-o nu după modul în care se îmbrăca, nu după educația pe care El o avea, ci după semnul prin care El îi arăta că El era Mesia. Când L-a văzut pe Isus, L-a văzut pe Mesia.

Dumnezeu era într-un om, cum fusese făgăduit pentru acel timp. Dar știți voi că cei mai mulți din acel timp nu au văzut niciodată aceasta? Mulți nu L-au văzut. Ca și astăzi.

Mulți nu l-au recunoscut pe Moise. Mulți nu l-au recunoscut pe Ilie. Ei nu i-au recunoscut, până ei nu au plecat. Atunci ei i-au recunoscut. În zilele lui Noe, necredincioșii nu au putut vedea decât ceea ce necredința putea să vadă. V-am spus ce a văzut credinciosul, să vedem acum ce a văzut necredinciosul.

Ce au văzut necredincioșii din zilele lui Noe, când au privit? Ei au văzut un fanatic, clătînându-se pe o așa-zisă barcă. Iată tot ceea ce ei au văzut: un bătrân nebun, cu o barbă lungă și albă, care și-a pierdut mintea și care, împotriva oricărei cercetări și dovezi științifice, afirma: „Acolo sus este apă.”

Oh, ei îl compătimeau pe bietul bătrân. Ei mergeau pe drumul lor, spunând: „Curând se va ști că e nebun. Și-a pierdut mintea.” Dar el avea Cuvântul Domnului. El și-a văzut de construcție, iar Dumnezeu urma să demonstreze că potopul va veni. Era un semn pentru ei.

Cei care nu au crezut povestea lui Noe au rătăcit în întuneric, apoi au murit în apă și au sfârșit în mormântul infernului.

Când faraon a privit, ce a văzut? Ce a văzut faraon? El a văzut un fanatic, un așa-zis proroc cu multe pretenții de eliberare. Iată tot ceea ce el a văzut (unul care lucra pământul), un sclav care se ridica din mijlocul poporului său și spunea că este trimis de Dumnezeu pentru a face minuni. Ei bine, ei au crezut că a înnebunit. El a spus: „Lăsați-l să delireze. În final va fi cunoscut ca nebun.” Dar el îl avea pe "Așa vorbește Domnul!". Credincioșii, precum Aaron, Iosua și mulți alții, L-au văzut pe Dumnezeu în Moise.

Tânărul bogat a privit și a văzut exact ceea ce El era, dar el a refuzat să-L urmeze, fiindcă iubea prea mult lucrurile lumii pentru a-L urma pe Isus. Mă întreb: câți oameni bogați vor ascultă această înregistrare? Nu e vorba despre bogăția în bani; nu! puteți fi bogați în lăcomia după avere, bogați în plăcerile acestei vieți.

Câți oameni, fete tinere și băieți tineri nu-și vor vinde popularitatea de regină a sexului sau de Ricky al banjoului sau al chitarei și vor prefera să iasă și să se distreze în vreun dans ca roch'n roll-ul? Câți dintre ei, după ce au asistat la adunări și au văzut mâna lui

Dumnezeu mișcându-se și declarându-și Cuvântul, vor prefera să revendice bogățiile și popularitatea, și să refuze Cuvântul lui Dumnezeu? Câți fac așa?

Tânărul bogat își alege denuminația sa. Ea îl putea face să trăiască. Pentru denuminația lui, Isus era un fanatic. Astfel, el a trebuit să aleagă între ceea ce spunea Isus și ceea ce spunea denuminația sa. De ce nu s-a dus la preotul său să-i spună: „Ce pot face pentru a avea viața veșnică?” Știa că preotul nu cunoștea nimic în această legătură. Atunci el a venit la Isus și a spus: „Ce pot să fac?”

Isus a spus: „Păzește poruncile.” (EL l-a trimis la ceea ce el cunoștea).

El a spus: „Asta am și făcut.”

Isus a spus: „Păzește poruncile!”

Și totuși, el nu avea viața veșnică, iar el o știa. Voi puteți păzi poruncile, și totuși să nu aveți viața veșnică.

De aceea, Isus a spus: „Acum, dacă vrei să faci ce este corect, du-te vinde tot ce ai și dă-le săracilor, apoi vino și urmează-Mă.” Era prea mult pentru el.

Noi descoperim că el a privit și a văzut ceea ce EL era, dar că totuși a refuzat să-L accepte, și când s-a uitat din nou la Isus, a făcut-o din iad, atunci când și-a ridicat privirea și l-a văzut pe Lazăr în sânul lui Avraam.

Odată, când L-au adus, Pilat L-a privit. Niciodată, înainte, nu L-a văzut. Măinile Lui erau legate, sângele Îi curgea pe spate și avea o cunună de spini pe cap. Pilat a privit și a fost convins, căci un cavaler a coborât pe stradă în galop, apoi a salutat de pe calul său, a fugit la el și a spus: „Iată o scrisoare pe care ți-o trimite soția ta.”

Pilat a citit scrisoarea, și iată ce-i spunea soția sa: „Pilat, soțul meu iubit, să nu ai nimic de-a face cu acest om drept. Căci azi am suferit mult, din cauza Lui, în vis.”

El a început să tremure, genunchii îi tremurau și el a spus: „Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, dacă Tu ești Împăratul, de ce nu vorbești? Ești Tu Împăratul lui Israel?”

EL a răspuns: „Tu ai spus-o?”

Pilat a spus: „Spune-ne adevărul!”

EL a răspuns: „De aceea M-am născut.” Iar Pilat se mira. De

obicei, toată lumea îl implora, plângea și se arunca la picioarele lui. El a spus: „Am puterea să Teucid sau să Te eliberez.”

EL a răspuns: „Nu ai avea nici o putere, dacă nu ți-ar fi dată de Tatăl Meu.”

El era cu siguranță convins că El era mai mult decât un om. El era absolut convins că El era mai mult decât un om. Cu siguranță, El era. Dar ce s-a întâmplat? Politica și popularitatea lui erau prea mari, el s-a întors de la El, popularitatea lui era prea mare. Poziția lui în viață era prea înaltă, ca să poată să-L accepte pe acest fanatic.

Mă întreb câți „Pilați” vor asculta asta. Poziția voastră, într-o oarecare denotație, este ea prea înaltă ca să-L puteți accepta pe adevăratul Domn Isus, în poziția în care El se află astăzi?

Soldatul roman, care se afla lângă cruce, a privit la Isus, după ce pământul a suferit acest mare cutremur, în vreme ce pietrele se desprindeau din munte. Soarele s-a întunecat în mijlocul zilei, s-a făcut noapte, iar stelele nu apăruseră pentru a da lumină. S-a făcut un cutremur de pământ și pietre au țâșnit din pământ, fulgere au brăzdat cerul, și perdeaua din templu s-a rupt de sus până jos. Oamenii fugeau și strigau, ei nu știau ce s-a întâmplat. Acest soldat roman ajutase ca El să fie bătut în cuie, I-a străpuns coasta cu o sulită, apoi a privit, dar era prea târziu. El a privit și a crezut, dar era prea târziu ca el să creadă. Ceea ce el a făcut i-a pecetluit destinul. El a străpuns coasta Salvatorului cu o sulită. Era prea târziu.

Mă întreb: câți „romani” au făcut și vor face același lucru astăzi? S-ar putea ca într-o zi voi să priviți, dar să fie prea târziu.

Sunt mulți oameni, astăzi, care vor veni în acea zi și vor face la fel. Și totuși, ei au cunoscut aceasta.

Fratele Wood era aici ieri seară, el vine de la „Slider Company”. Amintesc asta pentru că se referă la acest mesaj. Acolo era un catolic roman. El s-a dus la acesta pentru a obține ciment pentru biserica de aici. Așadar, el i-a cerut, iar romano-catolicul a spus: „Acolo e fratele Branham?”

„Da.”

El a spus: „Pot să spun un lucru, anume, că atunci când el se roagă, Dumnezeu răspunde.”

Gândiți-vă deci la aceasta. El o știa, el vedea dovada că aceasta

este într-adevăr Evanghelia, nici eu, nici vreun alt bărbat ne-reprezentându-L pe Hristos. Noi vorbim despre Cuvânt, nu despre om.

Iată ce încerc eu să spun: ca Pilat, ca soldatul roman și ca toți ceilalți, ei văd că Cuvântul este în mod clar confirmat; dar de ce așteaptă ei așa de mult pentru a acționa în consecință? El ar fi trebuit să-și folosească sabia altfel. Ușile vor fi închise, cum a fost în zilele lui Noe, și atunci va fi prea târziu.

Se poate ca voi să vă treziți într-o dimineață și să spuneți: „Vreau să ies din această încurcătură (confuzie, noroi).” Nu așteptați prea mult. Mai bine ați privi și ați trăi acum.

Luther și-a întors privirile de la toate denomițiile. Dar ce a văzut el? Un stâlp de foc. El a văzut o biserică independentă.

Wesley și-a întors privirile de la denomiția anglicană. El a văzut același lucru.

Penticostalii și-au întors privirile de la toate denomițiile. Ce au devenit ei? Un popor mare și puternic.

Ce a făcut fiecare dintre ei? Când fondatorii, Luther, Wesley și ceilalți, și-au întors privirile pentru a vedea ce făceau ei și pentru a face un alt început, copiii lor, care au venit după ei, au privit în urmă spre a vedea din ce denomiție ieșeau; iar ei au condus acest grup de oameni în aceeași confuzie din care au ieșit!

Ce priviți voi? Fondatorii au privit în direcția bună, dar oamenii care i-au urmat au privit în spate, chiar la lucrurile din care fondatorii ieșiseră. Ei au făcut chiar lucrurile cărora li s-au opus fondatorii, unșii lui Dumnezeu.

Trebuie să mă grăbesc, știți, căci trebuie să fie un rând de rugăciune și știu că mulți dintre voi trebuie să călătorească.

Într-o zi, eu am privit. Eu am văzut Cuvântul devenit trup. L-am văzut pe Cel ce este Alfa și Omega. Niciodată eu nu am văzut trei, patru sau cinci. Eu am văzut doar UNUL. Eu L-am văzut ca Mântuitorul meu. L-am văzut ca fiind Cuvântul, L-am văzut ca fiind Lumina, Dumnezeul puternic. L-am văzut pe Dumnezeu în El. Am văzut Stâlpul de foc. În El eu am văzut exact ceea ce Biblia spune că El este. Am văzut că El este Alfa și Omega, că El era Stâlpul de foc, că El este același ieri, azi și în veci. Eu am văzut că Stâlpul de foc îi spunea lui Ioan: „Prezența Sa infailibilă nu vă va părăsi niciodată.”

Fraților, haideți să cântăm această cântare:  
„Privește și trăiește, frate, trăiește!  
Privește acum la Isus și trăiește,  
Căci așa scrie în Cuvântul Lui. Aleluia!  
Doar să privești și să trăiești.”

Priviți! Ce vedeți? Vedeți voi eliberarea? Vedeți voi ce este El?  
Priviți la Cuvânt și vedeți ce a fost El, apoi priviți la același Cuvânt și  
vedeți că El este același cu Cel care a fost atunci. EL este asemeni  
șarpelui de aramă, ridicat pentru aceeași cauză: păcatul și boala.

Într-o zi, Iuda a privit, și când a privit în adevăr la Isus (căci  
până atunci el privise doar la o comoară), știți ce a văzut el? A văzut că  
era vinovat. A văzut că nu era vrednic să trăiască, și s-a spânzurat.

Într-o dimineață, aceasta a fost una dintre cele mai mari dimineți  
din toată istoria (spun asta ca să închei), ceva s-a întâmplat la Ierusalim.  
Un grup cu soldați a coborât deodată spre închisoare. Parcă aud sunetul  
lanțurilor și zângănitul săbiilor pe stradă.

„Cine e acolo în spate?” Este Baraba, el e gata să moară. Nu este  
un om bun, el este un hoț, un bandit, un ucigaș, el va muri.

Primul lucru pe care l-a spus, a fost: „Ei bine, de data aceasta  
este rândul meu. Voi fi executat în această dimineață.”

Garda a deschis ușa și a spus: „Ieși de acolo, Baraba!”

El a ieșit și a spus: „Ei bine, cred că e sfârșitul.”

Dar garda a răspuns: „Baraba, ești liber!” – „Cum, cum sunt? Eu  
sunt total liber?”

„Ți-am spus că ești liber.” Apoi, el a zis: „Vino aici, Baraba,  
privește acolo sus! vezi tu acel bărbat gata să moară? EL a luat locul  
tău.”

Mă întreb dacă, în această seară, am putea să privim cu toții și să  
vedem ce a văzut Baraba? Cineva care ne-a luat locul. EL a fost rănit  
pentru păcatele noastre, ucis pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa care  
ne dă pacea a căzut peste El și prin rânile Lui eu am fost vindecat, voi  
ați fost vindecați. Mă întreb dacă noi, care suntem vinovați, care ar  
trebui să fim bolnavi, putem vedea în El eliberarea noastră? Voi, care  
trebuia să mergeți în iad, vedeți în El eliberarea voastră, vedeți în El pe  
Cel ce vă permite să mergeți în cer, mă întreb dacă puteți vedea și voi  
ce a văzut Baraba în acea zi. EL a spus: „Încă puțină vreme și lumea nu

Mă va mai vedea; dar voi Mă veți vedea."

O, Biserică, dacă El a spus: „Voi Mă veți vedea”, e dovada că voi veți putea privi din nou la El. „Voi Mă veți vedea căci voi fi cu voi până la sfârșitul lumii."

Cum Îl vedeți voi? Privind Cuvântul Său. EL este Cuvântul. Priviți la Cuvânt și vedeți care este făgăduința, căci El este același ieri, azi și pentru totdeauna.

EL este același în această seară, la Jeffersonville în Branham Tabernacol, cu Cel care a fost atunci, când mergea în Galileea.

Ce căutați voi în această seară? Un fondator? Un bărbat a unei denominații? Nu veți vedea niciodată aceasta în Isus. Nu! Cum Îl puteți vedea pe Isus? Prin Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, căci El a fost Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Ceea ce a fost El atunci, este și în seara aceasta și va fi pentru totdeauna. Să ne aplecăm capetele pentru o clipă. Aș vrea să scurtez acum.

Doamne Isuse, rugăciunea mea este ca Tu să mă faci să mă întorc de la grijile vieții. Doamne, știu că noi suntem oameni simpli, fără școală. Noi avem puține din lucrurile acestei lumi, dar noi Te iubim, Doamne. Eu vorbesc și pentru oamenii aceștia. Ei nu ar veni să șadă într-un astfel de loc, ei nu s-ar grăbi, nu ar veni să fie striviți de mulțime, nu și-ar aduce copiii și bolnavii și pe toți cei îndurerați, dacă ar fi fost să vadă pe altcineva în afară de Tine.

Doamne, acești oameni nu ar veni să vadă un bărbat. Strada e plină de bărbați, ei sunt toți la fel. Dar ei vin să-L vadă pe acest Om, acest Om al lui Dumnezeu, pe acest Isus din Nazaret în trup, care este Dumnezeu.

Tată, Tu ne-ai spus: „Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea." Nu contează cât timp pot ei să privească, ei nu-L vor vedea niciodată. Dar Tu ai spus: „Voi (adevărații credincioși), Mă veți vedea, căci voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii." TU ne-ai făgăduit că, dacă am privi, am vedea. Iar în această seară, Te rog să împlinești din nou această Scriptură, ca să putem privi și să-L vedem întotdeauna pe Isus, făcându-ni-se El însuși de cunoscut, așa cum a făcut-o EL întotdeauna, împlinind-Și Cuvântul."

Doamne, eu am făcut o declarație mai înainte, iar lucrurile pe care le-am spus despre Trageri veneau cu adevărat din adâncul inimii

mele, și Tu mi le-ai spus. Și acum, oricât de curios ar părea, de am putea noi să mișcăm conștiința noastră interioară și să vedem că aceste lucruri nu ar fi putut fi prezise într-un mod așa de perfect, dacă nu ar fi venit cu adevărat de la Dumnezeu.

Cum puteam noi să vedem acest prim lucru întâmplându-se? Cum putea să se întâmple al doilea? Cum se putea întâmpla al treilea? Cum puteam sta noi aici, înainte cu câteva luni să se întâmple, și să spunem ce se va petrece în Tucson, acest eveniment care va deschide cele șapte Peceti și care va aduce din nou tainele, descoperind lucrurile pe care Dumnezeu le-a ascuns de la începutul timpului? Și cum le-am fi putut noi vedea verificate și chiar dovedite științific?

Doamne, Tu ești adăpostul nostru și puterea noastră. Tu ești tot ce noi avem. Doamne, Îți mulțumim că facem parte din trupul Tău, precum mulți de aici sunt mădulare ale acestui Trup, și precum mulți din diferite biserici, din lumea întreagă, sunt mădulare ale acestui Trup tainic al lui Hristos.

De fiecare dată când privim, noi Îl vedem, Îl vedem când păsările cântă, când soarele răsare sau apune, Îl auzim într-un cântec, Îl vedem în poporul Său și Îl vedem confirmându-Și Cuvântul. O Doamne, Tu ești Dumnezeul nostru. Noi vrem să Te chemăm în dimineața aceasta. Tu ești Tatăl nostru îndurător. Iartă-ne greșelile.

Doamne, noi suntem la sfârșitul timpului. Văd că ușile vor fi în curând închise. Ajută-mă să intru, când încă mai e ziuă, și să pot obține unul dintre aceste locuri.

Doamne, eu îmbătrânesc. Dăruiește-mi putere, întinerește-mă. Ajută-mă să pot face ceva aici, în vreme ce aștept venirea gloriosului moment care va veni în curând. Doamne, atunci când plec, ajută-mă să pot aduce cumva ultima sămânță aleasă - care Îl va aduce pe Domnul Isus (se referă la revenirea Domnului) . Ajută-mă, o Dumnezeule!

Eu sunt pe punctul de a pune o temelie pe care un altul trebuie să vină. Îngăduie, Doamne, ca aceasta să se întâmple în curând. Dorința inimilor noastre este să vedem Cuvântul Tău împlinit. Noi Te iubim. Noi credem în Tine, Doamne. În mijlocul unui popor necredincios, care se îndoiește, în generația de astăzi, noi continuăm să credem că Cuvântul Tău nu va greși niciodată. Credem că cerul și pământul vor trece, dar că El nu va da greș niciodată. Noi susținem aceasta cu tărie.

Acum, Tată, eu mă gândesc la acest grup mic, care este acum în așteptare. Sunt aici mulți bolnavi. Se poate ca aici să fie cineva care nu este mântuit, sau cineva care, fiind salvat, nu a fost încă umplut cu Duhul Sfânt. De ai veni Tu, Doamne Dumnezeule, pe platformă, prin Cuvântul făgăduinței, în așa fel, încât oamenii vor privii și-L vor vedea pe Isus, ca apoi să îngenuncheze și să-și predea inimile. De ar putea bolnavii să privească și să vadă că este imposibil ca aceasta să aibă loc altfel decât prin Dumnezeu, căci este Cuvântul Său făgăduit. De-ar fi confirmate acum cele două mesaje pe care le-am avut azi.

Totul este în mâinile Tale, Doamne, și eu sunt în mâinile Tale și adunarea la fel. Lucrează prin noi, Doamne, pentru a onora gloriosul Tău Nume. O, Tu care ești veșnic, îngăduie aceasta pentru slava lui Dumnezeu. Amin.

Știu că e foarte cald și vreau să încerc să mă rog acum pentru bolnavi, dacă îmi dați chiar 15 sau 20 de minute. Nu știu câte bilete de rugăciune au fost împărțite, dar vom începe simplu să ne rugăm pentru bolnavi.

Priviți acum. Ce este? Acum, după program, știu sigur că ne rămâne puțin timp, cam 15 minute, dar vreau să mai spun și asta. Asta ar putea fi diferența între a petrece veșnicia în Cer sau în iad. Priviți! Fiți respectoși, observați asta într-un minut. Ascultați Cuvântul și vedeți dacă El rămâne întotdeauna Hristos. Probabil că fiecare de aici mă cunoaște, și sunt mulți între voi pe care eu nu-i cunosc, fiindcă eu nu rămân aici așa mult timp, încât să vă cunosc. Și mulți dintre voi locuiesc în afara orașului. Câți nu locuiesc aici în oraș? Ridicați mâna! Vedeți?

Într-o zi am întrebat pe cineva în oraș: „Mergeți câteodată acolo?”

El a spus: „Nu ne servește la nimic să mergem. Vin atâția din exterior, încât nu mai putem intra.”

Dar e foarte bine așa. Vom găsi noi o modalitate ca ei să poată intra. Orice ar fi, vedeți? Remarcați că ei au avut ocazia să vină înaintea voastră.

Acum, amintiți-vă că eu sunt doar fratele vostru. Sunt sigur că înțelegeți. Eu sunt un om; dar Dumnezeu poate lucra printr-un om, și așa a făcut-o întotdeauna. În seara aceasta priviți la Isus Hristos și nu la mine, nici la o altă persoană. În seara aceasta priviți la Scriptură, la ce

ea a făgăduit. Pot da tot felul de texte, dar câți vor crede simplu Evrei 13:8, că Isus Hristos este același? Și câți vor crede Ioan 14:12: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Câți cred că aceleași lucrări, pe care El le-a făcut prin deosebirea gândurilor, se vor întoarce în ultimele zile, chiar înaintea venirii Sale? Știți toate acestea foarte bine. Sunt sute și sute de pasaje din Scriptură, dar noi o știm.

Nu căutați să vedeți predicatorul: nu căutați să vedeți pastorul, căutați se-l vedeți pe Isus. Nu vă uitați la om, uitați-vă la Isus! Când priviți, căutați să-L vedeți. Dacă aș putea-o face, v-aș ajuta, dar nu pot... Eu nu vă pot ajuta, eu sunt doar fratele vostru, dar El este Domnul nostru. Priviți la El și credeți.

[fratele Branham cheamă rândul de rugăciune].

Oh, dragi prieteni, ce este? Unde ne aflăm noi acum? Noi suntem la sfârșit. Am ajuns timpul în care ceva trebuie să se întâmple. Noi trebuie să spunem: „Da” sau „Nu”. Dumnezeu trebuie să fie găsit ca adevărat sau fals.

Astăzi am adus două predici puțin cam dure. Am încercat să vă spun ce este El, să vă spun că timpul este aproape. Am încercat să vă spun ce este El și ce era El. Iar în această seară, când privim, să privim la El!

Acum cer, în Numele Domnului Isus, ca fiecare să rămână la locul lui. Nu vă mișcați în jur. Rămâneți liniștiți acolo pe scaune, până ce sunteți chemați. Și dacă vă spun: „Plecați-vă capetele!” faceți-o repede, prieteni, fiindcă lucrurile, precum cancerul și bolile, se plimbă printre oameni și vor intra în alte persoane. Toți, cei care o cred și care o știu că este Scriptura, să spună „amin!”

În Biblie, vedem că atunci când erau alungate, duhurile rele se deplasau de la o persoană la alta, fiindcă încercau să găsească un loc. Și, de câte ori, la adunări am văzut noi... Oamenii vin sănătoși la adunări, se așează acolo și încep să critice și, după o zi-două, ei sunt complet orbi sau i-a lovit cancerul, sau sunt paralizați; asta se întâmplă pentru că sunt necredincioși. Eu nu sunt răspunzător pentru ei, ci numai pentru credincioși.

Mulți dintre ei au ajuns în spitale, și încă mai sunt acolo. Unii au intrat în mormânt. Doar pentru că au fost aroganți și necredincioși. Acum nu mai este loc pentru necredincios. Este un loc pentru

credincioși. Aveți credință în Dumnezeu!

Tată ceresc, acum adunarea Îți aparține. Întotdeauna Ți-a aparținut. Acum mai pot vorbi despre Cuvântul Tău, dar după aceea nu voi mai putea. Doamne, Tu ești Cel care vorbește. Trebuie ca ei să știe că slujitorul Tău le-a spus adevărul. Multe persoane care sunt aici bolnave nu vor fi nici măcar în rândul de rugăciune, dar Tu ești întotdeauna aici, Doamne. TU poți vindeca și acolo, afară, ca pretutindeni. Fie ca Cuvântul Tău să fie cunoscut, Ți-o cer în Numele lui Isus Hristos. Amin!

Acum mi-ar place să rețin atenția fiecăruia pentru un moment. Vreau să arunc o privire peste rândul de rugăciune, cred că nu cunosc pe nimeni. În acest rând de rugăciune, îmi sunteți străini. Voi știți că eu nu vă cunosc. Ridicați mâna, dacă o știți. Câți dintre cei de aici știu că eu nu cunosc nimic despre ei? Ridicați mâna! Eram sigur! Pe 95% nu-i cunosc. E adevărat.

Acum, iată o doamnă mică, niciodată în viața mea nu am văzut-o. Mi-e complet străină. Se poate ca ea să fie aici din cauza unei boli, sau poate că a făcut ceva. Poate că ea este aici din pricina problemelor financiare, sau poate că au probleme în familie. Poate pentru altceva. Eu nu știu. N-am nici o idee; dar aceasta este o imagine exactă a ceea ce se găsește în Ioan 4: un bărbat și o femeie se întâlnesc pentru prima dată. Fără nici o îndoială, tânăra femeie, care L-a întâlnit pe Isus, era mult mai tânără decât El, căci se spune că El părea să aibă 50 sau 55 de ani, și probabil că lângă fântână stătea o tânără frumoasă.

În această seară, din nou se întâlnesc două persoane, o tânără și una mai în vârstă, și nu se cunosc. Iar ea stă acum aici. Există un motiv ca ea să fie acolo. Eu nu știu, dar ea ar putea foarte bine să stea aici cu un duh de înșelătorie. Ea ar putea sta aici spunând ceva ce nu este, doar pentru a vedea ce se va întâmpla. Dacă ar fi aceasta, urmăriți ce se va întâmpla.

Așadar, eu nu o cunosc pe această femeie, niciodată nu am văzut-o. Ea mi-a întins simplu mâna acum o clipă. Eu îi eram străin, și eu ridic mâna în semn că ea mi-e străină; niciodată nu am văzut-o. Acum, ca om simplu, eu ar fi trebuit să spun: „Doamnă, ce nu e în regulă? Ce faceți aici și ce doriți?”

Ea ar spune: „D-le Branham, eu sunt aici fiindcă sufăr de cancer

sau de tuberculoză sau de o tumoare", sau: „Eu nu am bani, soțul meu m-a părăsit", sau: „Eu nu sunt căsătorită, și prietenul meu a făcut aceasta..."

Ea ar trebui să mi-o spună. Eu aș spune: „Foarte bine, mă voi ruga pentru dumneavoastră." Eu mi-aș așeza mâinile peste ea și aș spune: „Doamne Dumnezeule, dăruiește-i acestei femei ceea ce ea dorește. Împlinește-o, Isuse. Amin." Apoi aș lăsa-o să plece. Ei bine, cred că ea ar crede aceasta, ar pleca foarte bine. E foarte bine. Aceasta este o slujbă care există de mulți ani.

Dar a fost făgăduit că, în aceste zile de pe urmă, Îngerul lui Dumnezeu va locui într-un trup uman, așa cum a făcut-o, chiar înainte ca Sodoma să fie arsă. EL a luat loc, S-a întors cu spatele la cortul în care se afla Sara, și i-a povestit lui Avraam ce gândea ea. Era Dumnezeu într-un trup de om, purtând haine omenești. Și singurul fel, în care Dumnezeu poate acționa astăzi, este să intre în trupul vostru, arătând astfel că Dumnezeu se va manifesta în trup omenesc.

Isus a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, la fel va fi și la venirea Fiului omului."

Noi avem mesagerul, pe Billy Graham, și pe toți cei care lucrează în Sodoma, dar Biserica aleasă a primit Mesajul și un mesager. Acum, micuță doamnă, să zicem că Duhul Sfânt vine și îmi spune de ce stați aici sau ce doriți, sau ce ați făcut sau ce urmează să faceți. Ei bine, ați ști atunci că asta ar trebui să vină dintr-o sursă supranaturală, pentru că noi stăm simplu aici. Ar fi drept, nu-i așa?

Ați ști deci că asta ar trebui să vină dintr-o forță supranaturală, pentru că Biblia spune că Isus a făcut același lucru și a promis să facă la fel în aceste ultime zile; atunci veți crede în El. Câți cred aceasta? Îl veți vedea deci pe Isus. Veți vedea Cuvântul Lui. Acum voi spuneți: „Este El Cuvântul?" Biblia spune că El este Cuvântul. Iar Biblia spune că Cuvântul descoperă gândurile care sunt în inimă. Este corect? Prin buze omenești, vom auzi atunci Cuvântul vorbit, cunoscând gândurile. Eu nu pot, nu am nici un mijloc să fac aceasta, vedeți, dar El cunoaște această persoană și El este Cuvântul.

EL poate prelua ambele duhuri, al meu și al ei, cum a făcut-o pentru femeia de la fântână. EL poate amesteca asta, apoi să plece și să-mi arate simplu de ce este ea aici, ce a făcut sau ce dorește ea, sau

altceva. Atunci voi putea spune care este problema aici.

Voi ați putea spune: „Frate Branham, o puteți vindeca?” Nu, nu. Eu nu pot face asta. EL a făcut-o deja. Prin rănilor Lui, noi am fost vindecați, dar asta se întâmplă pentru a-i mări credința. EL știe cum să i-o dea și ce va fi ea după aceea. Este adevărat? Voi toți o credeți.

Acum fiți respectoși într-adevăr, iar voi, cei de afară, care nu aveți bilete de rugăciune, rugați-vă! Amintiți-vă că, într-o zi, Isus a trecut prin mulțime, și o doamnă micuță I-a atins haina. EL a privit în jur și a spus: „Cine M-a atins?” EL a căutat cu privirea prin mulțime, până a găsit-o, și I-a spus că ea avea o scurgere de sânge; și, în acel moment, sângele a încetat să mai curgă.

Biblia spune că El este un Preot Suveran, care poate fi atins de neputințele noastre. Îl văd pe fratele Way, așezat acolo lângă soția lui. Acest bărbat era aici mai adineauri, când predicam (ca și Pavel, care odată a predicat toată noaptea) și a căzut mort în auditoriu, iar Duhul Sfânt la adus direct la viață. El este un martor, vedeți, că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.

Câți nu l-au văzut niciodată pe fratele Way? V-ar place să-l vedeți? Ridicați mâna, voi care nu l-ați văzut niciodată. Frate Way, ați dori să vă ridicați? Iată-l pe bărbatul care a căzut mort când ședea chiar acolo. Iat-o pe soția lui, o infirmieră diplomată, care stă acolo. Nu i se mai simțea pulsul, ochii îi erau dați peste cap, iar fața i se înnegrise; era o criză cardiacă.

Doctorul i-a spus că avea tulburări cardiace. Dar eu descoperisem asta mai dinainte, prin darul deosebirii, și nu de mult îi spuseseam că are tulburări cardiace. Iar apoi, deodată, inima i s-a oprit și el s-a prăbușit; el era întins acolo și într-adevăr plecase. Era pentru a șasea sau a șaptea oară când Îl vedeam pe Domnul Isus înviind morți.

L-am văzut făcând-o, și El o poate face și în această seară. Acum, în Numele lui Isus Hristos și spre slava lui Dumnezeu, iau fiecare duh sub controlul meu. Fiți respectoși și atenți! Eu am predicat și acum, doamnă, vreau să vă vorbesc. Vreau doar să intru în contact cu duhul dumneavoastră, exact asta și fac. Există ceva în dumneavoastră care vă menține în viață, dacă nu, nu ați putea sta aici. Ați fi doar un trup mort, întins acolo, și nu ați avea viață în dumneavoastră. Dar în acest trup există o viață care vă controlează. Iar acum, chiar gândurile

dumneavoastră, cuvintele pe care le roștiți și toate aceste lucruri sunt ceea ce vă face să trăiți. Este ceea ce sunteți dumneavoastră, sunt cuvintele dumneavoastră, gândurile dumneavoastră și tot ceea ce sunteți dumneavoastră.

Acum noi credem că Duhul Sfânt e aici, așa cum credem că Isus i-a spus femeii: „Dă-mi să beau.” Și când I-a dat să bea, ea i-a spus: „Ei bine, Tu nu ar trebui să-mi ceri, eu sunt samariteancă iar Tu ești iudeu. Noi nu avem obiceiuri comune, noi nu vorbim.” În această seară, în mod natural, și unul și altul suntem dintre neamuri. Și noi stăm aici, crezând simplu în Dumnezeu. Acum, dacă prin mine Duhul vine ca un dar și îmi poate spune ce este cu dumneavoastră, veți ști atunci dacă este adevărat sau fals, căci ați trăit această parte din viață. V-a fost dat să credeți. Și, dacă credeți aceasta, și dacă El vă spune ce este, se va termina, și va acționa cu fiecare din voi aici.

Fiecare să fie acum respectos. Această doamnă suferă de o boală la gât. Dacă e corect, ridicați mâna. Și chiar acum, de când eu am spus aceasta, ea a recunoscut că ceva era aproape. Chiar acum ceva se apropie de ea. Voi puteți vedea emoția aceasta, pe care ea o resimte, este un sentiment de o blândețe reală.

Această lumină, pe care ați văzut-o în imagine... Unde sunteți, George? Această lumină, care este în imagine, se află chiar deasupra femeii. E vorba de o altă dimensiune. Este o credincioasă, nu o așa-zisă credincioasă. Credeți dumneavoastră că eu sunt slujitorul și prorocul Lui? Trebuie să fie așa, ca să o știți. Credeți că El v-ar putea spune și alte lucruri pe care le aveți pe inimă? Foarte bine. Dumneavoastră aveți ceva pe inimă, vă rugați pentru un copil. Credeți că El îmi poate spune ce este în neregulă cu acest copil?

El are un virus. Este corect? Credeți că Dumnezeu îmi poate spune cine sunteți? Sunteți d-na Walker. Nu sunteți de aici, veniți din sud, din Georgia. Puteți să mergeți acasă sănătoasă. Isus Hritos v-a vindecat. Nu vă faceți griji, s-a terminat. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Cum vă merge? Iată o altă doamnă. Eu nu o cunosc, nu am văzut-o niciodată. Ea stă aici. Acum observați aceasta: eu predic de pe la 8 și acum este 10. De două ore sunt aici. O singură viziune (o singură descoperire despre cazul unei persoane) mă slăbește mai mult decât

dacă predic două ore. Voi spuneți: „Vreți să spuneți că...” Oh, da. Această femeie atinsese marginea hainei Sale, și Isus a spus: „Simt că a ieșit o putere din Mine.” O putere. Este corect? Acesta este efectul care se produce.

Iată încă o femeie pe care nu am văzut-o niciodată. Billy s-a dus acolo (poate ați remarcat-o) și l-a dus pe acest tânăr, care este aici cu noi, este vorba de George. Este un băiat baptist. Eu vreau ca el să vadă că noi vorbim despre Dumnezeu. Tatăl său și întreaga lui familie sunt niște oameni foarte de treabă. Și tatăl său este bolnav. Eu aștept doar ca el să vină. Acum, George, priviți atent. Deci, eu nu o cunosc pe această doamnă. Nu am văzut-o niciodată. Presupun că noi suntem străini. Nu ne cunoaștem. Dar acum știm că Duhul Sfânt, că blândețea lui Isus este prezentă, noi suntem martorii acestui fapt.

Acum, dacă Domnul Isus îmi descoperă ceva despre dumneavoastră... Dacă v-aș putea vindeca, aș face-o, dar eu nu pot, fiindcă El a făcut-o deja. Singurul lucru, pe care vi-l pot spune, este că El stă aici în această seară. EL nu v-ar putea vindeca, fiindcă a făcut-o deja. Prin rănilor Lui AM FOST vindecați. Dar singurul lucru, pe care El l-ar face, ar fi să declare El însuși, prin Cuvânt, ceea ce El a făgăduit; și să vă facă să vedeți că El este același ieri, azi și în veci. Și El a promis să o facă.

Așa cum El se folosește de mine, pentru a vă spune de ce vă aflați voi aici, vă veți folosi și voi de credința voastră în El, pentru a crede că ați primit lucrul pentru care sunteți aici? Din toată inima voastră... Foarte bine. Fie ca Domnul să vă dăruiască. Văd că acestei doamne ceva nu îi merge. Examinările arată că este vorba despre o perforație a stomacului. Este corect, este adevărat, este o perforație de stomac.

Credeți că Dumnezeu poate vindeca această perforație? Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumneavoastră nu sunteți de aici, a însemnat un adevărat sacrificiu pentru dumneavoastră să fiți aici. E adevărat. Dumneavoastră veniți din Tennessee. E corect. Doamnă Harkness, întoarceți-vă acasă, nu vă îndoiiți! Veți fi vindecată dacă puteți crede.